



COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 30.1.2008
COM(2008) 40 final

2008/0028 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare

(prezentată de Comisie)

{SEC(2008) 92}

{SEC(2008) 93}

{SEC(2008) 94}

{SEC(2008) 95}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Proiectul de propunere consolidează și actualizează două domenii ale legislației privind etichetarea, etichetarea produselor alimentare în general și etichetarea nutrițională, reglementate de Directivele 2000/13/CE și, respectiv, 90/496/CEE. Directiva 2000/13/CE a fost modificată în mai multe rânduri iar evoluția, atât a pieței produselor alimentare, cât și a așteptărilor consumatorilor, fac necesară actualizarea și modernizarea sa.

Directiva 90/496/CEE obligă Comisia să informeze Parlamentul European și Consiliul cu privire la punerea în aplicare a directivei. Procedurile interinstituționale s-au schimbat și în anumite cazuri Comisia trebuie să prezinte o evaluare a impactului cu noi propuneri legislative. Revizuirea legislației privind etichetarea nutrițională este însoțită de o evaluare a impactului care oferă o prezentare de ansamblu asupra aplicării Directivei 90/496/CEE. Prin urmare, punerea în aplicare a directivei nu a făcut obiectul unui raport separat.

- **Contextul general**

Etichetarea generală – Principala intenție politică care a motivat primul instrument legislativ „orizontal” privind etichetarea produselor alimentare (Directiva 79/112/CE) a fost aceea de a prevedea norme aplicabile etichetării produselor alimentare ca instrument pentru facilitarea liberei circulații a produselor alimentare în Comunitate. Odată cu trecerea timpului, protecția drepturilor consumatorilor a devenit un obiectiv specific al Comunității Europene.

În 2003, Direcția Generală Sănătate și Protecția Consumatorilor, în strânsă colaborare cu părțile interesate, a inițiat o evaluare a legislației privind etichetarea produselor alimentare în scopul reanalizării eficienței și bazei sale juridice și a identificării necesităților și așteptărilor consumatorilor actuali în ceea ce privește informațiile referitoare la produsele alimentare, ținând seama de constrângerile tehnice și logistice. Concluziile, publicate în 2004, au identificat obiectivul central pentru o viitoare propunere.

Etichetarea nutrițională – Recenta Carte Albă referitoare la o strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate a subliniat necesitatea accesului consumatorilor la informații clare, coerente și bazate pe fapte concrete. Etichetarea nutrițională reprezintă o formă consacrată de informare a consumatorilor, care contribuie la o alegere în deplină cunoștință de cauză a produselor alimentare sănătoase. Există un consens larg asupra faptului că se poate îmbunătăți eficiența etichetării nutriționale ca mijloc de sprijinire a capacității consumatorilor în ceea ce privește alegerea unei diete echilibrate.

Au existat inițiative ale părților interesate pentru încurajarea includerii informațiilor nutriționale pe partea din față a ambalajelor. În sistemele de etichetare utilizate în prezent există divergențe care pot crea obstacole în calea comerțului.

- **Dispozițiile în vigoare în domeniul propunerii**

Propunerea reunește și modifică următoarele acte legislative:

- Directiva 2000/13/CE din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora.

Această directivă definește cerințele de etichetare comune aplicabile tuturor produselor alimentare destinate a fi livrate consumatorului final, precum și produselor alimentare furnizate restaurațiilor colective. Aceasta stabilește informațiile obligatorii care trebuie să figureze pe etichetele produselor alimentare.

Propunerea introduce anumite principii generale cu privire la furnizarea de informații referitoare la produsele alimentare și elaborează un mecanism de guvernare menit să ia în considerare evoluțiile în domeniu, ceea ce ar permite consumatorilor să facă alegeri în deplină cunoștință de cauză. În linii generale, cerințele obligatorii rămân aceleași, iar Comisia își păstrează opțiunea de a propune noi cerințe pentru situații specifice.

- Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare.

Propunerea introduce menționarea obligatorie a elementelor nutriționale cheie în câmpul vizual principal al etichetei.

Pe lângă unificarea Directivelor 2000/13/CE și 90/496/CEE textul propus reprezintă o reformare a următoarelor acte:

- Directiva 87/250/CEE a Comisiei din 15 aprilie 1987 privind menționarea tăriei alcoolice în volume în etichetarea băuturilor alcoolice destinate consumatorului final
- Directiva 94/54/CE a Comisiei din 18 noiembrie 1994 privind indicarea pe etichetele anumitor produse alimentare a altor mențiuni obligatorii decât cele prevăzute de Directiva 79/112/CEE a Consiliului
- Directiva 1999/10/CE a Comisiei din 8 martie 1999 de prevedere a unor derogări de la dispozițiile articolului 7 din Directiva 79/112/CEE a Consiliului în ceea ce privește etichetarea produselor alimentare
- Directiva 2002/67/CE a Comisiei din 18 iulie 2002 privind etichetarea produselor alimentare care conțin chinină și a produselor alimentare care conțin cafeină

- Regulamentul (CE) nr. 608/2004 al Comisiei din 31 martie 2004 privind etichetarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli și/sau esteri de fitostanol
 - Directiva 2004/77/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 94/54/CE privind etichetarea anumitor produse alimentare care conțin acid glicirizinic și sarea sa de amoniu.
- **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Propunerea este conformă cu politica Comisiei pentru o mai bună reglementare, cu Strategia de la Lisabona și cu strategia de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene. Aceasta pune accentul pe simplificarea procesului de reglementare, reducând astfel obligațiile administrative și îmbunătățind competitivitatea industriei alimentare europene, menținând în același timp un nivel înalt de protecție a sănătății publice și luând în considerare aspectele globale. Există un exercițiu permanent privind măsurarea costurilor administrative din dispozițiile orizontale cu privire la etichetare, al cărui rezultat ar putea furniza informații relevante.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

Metode de consultare utilizate, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

S-au efectuat ample sondaje ale tuturor părților interesate care au analizat opiniile acestora privind dispozițiile și aplicarea legislației existente, precum și necesitatea unor modificări. Respondenții aparțineau de organizații guvernamentale și ONG-uri, atât reprezentanți ai industriei cât și persoane particulare. Anumite consultări au fost destinate statelor membre, industriei sau consumatorilor.

Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Consumatorii cer ca informațiile de pe etichete să fie mai numeroase și „de o mai bună calitate”, fiind interesați ca acestea să fie clare, simple, complete, standardizate și acreditate. Întreprinderile din sector consideră că există prea multe cerințe de etichetare care implică punerea în aplicare a unor norme tehnice, detaliate. Volumul și dispersarea textelor sunt în detrimentul clarității și coerenței normelor. Costul modificărilor reprezintă o preocupare pentru sectorul alimentar. Statele membre doresc să echilibreze necesitățile consumatorilor și cele ale industriei, ținând seama de aspectele specifice țării lor.

Aspectele specifice evidențiate în cadrul consultărilor privind etichetarea generală au fost următoarele:

- consumatorii întâmpină dificultăți în citirea și înțelegerea etichetelor;

- există o serie de produse alimentare a căror etichetă nu conține informații referitoare la alergeni;
- specificarea pe etichetă a originii produselor reprezintă un domeniu problematic;
- există o incertitudine juridică cu privire la enumerarea ingredientelor în cazul băuturilor alcoolice.

Pentru etichetarea nutrițională se estimează că includerea informațiilor nutriționale reprezintă o sursă importantă de informații pentru consumator. Există nemulțumiri în rândul părților interesate privind legislația, dar părerile sunt divergente în ceea ce privește modul de îmbunătățire a acesteia.

- Unii consumatori solicită sau preferă o descriere completă a conținutului de nutrienți, în timp ce alții sunt preocupați doar de o parte a acestuia. Consumatorii și ONG-urile în domeniul sănătății publice doresc o etichetare nutrițională completă, obligatorie și ușor de înțeles.
- Industria este preocupată de caracterul prescriptiv al legislației și de efectul său asupra concepției ambalajelor. Aceștia doresc o abordare voluntară mai flexibilă.
- Statele membre sunt conștiente de necesitatea de a reduce obstacolele pentru piața internă, facilitată printr-o abordare armonizată. Cu toate acestea, unele state exercită o presiune crescândă pentru o flexibilitate mai mare la nivel național, în special atunci când se utilizează sisteme inovatoare de etichetare nutrițională.

În perioada 13.3.2006 – 16.6.2006 s-a desfășurat pe internet o consultare deschisă. Comisia a primit 175 de răspunsuri. Rezultatele sunt disponibile pe următorul site internet: http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesară consultarea unor experți externi.

- **Evaluarea impactului**

Au fost luate în considerare anumite abordări alternative fundamentale:

Lipsă de intervenție – Această alternativă ar menține situația actuală cu legislația dispersată, cu următoarele efecte negative:

- norme fragmentate și neclare care subminează punerea eficientă în aplicare;
- obligații nejustificate pentru întreprinderile alimentare din cauza unor cerințe perimate, redundante sau neclare;
- o utilizare incoerentă a etichetelor pentru consumator;

- ineficiență a etichetării ca instrument de comunicare;
- neadaptarea legislației la evoluția piețelor și la cerințele legitime ale consumatorilor.

Intervenția a fost considerată în contextul dereglementării, legislației naționale, abordării nereglementate sau actualizării legislației comunitare.

Dereglementarea – Aceasta ar implica eliminarea instrumentelor politice fundamentale privind normele orizontale de etichetare a produselor alimentare, ceea ce ar avea un impact direct asupra normelor verticale de etichetare.

Deși producătorii de produse alimentare ar continua să aplice normele actuale pentru o scurtă perioadă de timp, aceștia ar elimina în mod treptat informațiile pe care le consideră împovărătoare. Normele nearmonizate ar compromite piața internă, ar duce la o inadecvare a informațiilor și ar reduce nivelul de protecție a consumatorilor. Normele existente și-au dovedit calitățile prin permiterea liberei circulații a mărfurilor și protecția consumatorilor. Înlăturarea acestora ar întâmpina rezistență din partea majorității statelor membre și a consumatorilor, care sunt obișnuiți cu cerințele actuale și care ar putea considera orice schimbare ca pe un abandon al valorosului „acquis”. Prin urmare, dereglementarea nu a fost considerată o abordare viabilă.

Legislația națională – Abrogarea normelor armonizate ar duce la crearea unor norme naționale cu următoarele consecințe:

- diferențele existente între normele naționale ar constitui un obstacol pentru funcționarea pieței interne;
- denaturarea concurenței loiale;
- o sporire a obligațiilor administrative pentru industrie;
- o abordare incoerentă în conținutul și disponibilitatea informațiilor, ceea ce creează confuzie în rândul consumatorilor;
- un nivel diferit de protecție pentru cetățenii UE.

Abordarea alternativă nereglementată (autoreglementare, coreglementare, orientare) – Caracteristicile distincte ale informațiilor destinate consumatorilor și tendințele actuale de dezvoltare ale unei „noi culturi legislative” au impus evaluarea unei abordări care ar putea să asigure un echilibru între flexibilitate și un caracter prescriptiv, precum și între acțiunile întreprinse la nivel național și acțiunile întreprinse la nivelul UE. O guvernare ascendentă pe mai multe niveluri (local/național/comunitar) bazată pe principiul angajamentului de a respecta cele mai bune practici formale și cuantificabile ar putea constitui o alternativă viabilă.

Evoluția cerințelor detaliate deja armonizate către o astfel de abordare nu ar avea nicio valoare adăugată, ținând seama de faptul că aceasta ar complica în mod inutil înțelegerea actuală reciprocă între părțile interesate și ar putea fi percepută ca o dereglementare. Cu toate acestea, în ceea ce privește noile aspecte politice, introducerea unei abordări mai elaborate și durabile a informării consumatorului care rezultă din cele mai bune practici și dintr-un dialog constant cu părțile interesate are potențialul de a obține rezultate benefice, atât pentru industrie cât și pentru consumatori.

În evaluarea impactului s-au analizat repercusiunile principalelor opțiuni pentru revizuirea dispozițiilor referitoare la cerințele generale de etichetare și etichetarea nutrițională cu privire la abținerea de la orice acțiune, acțiunile voluntare sau cerințele comunitare prescriptive.

Comisia a efectuat o evaluare a impactului prevăzută în programul de lucru. Raportul evaluării impactului poate fi consultat pe site-ul internet al Comisiei. Comisia a încheiat rapoartele de evaluare ale impactului privind opțiunile pentru revizuirea Directivei 2000/13/CE și Directivei 90/496/CEE, care sunt prezentate în paralel cu prezenta propunere sub forma unui document de lucru al serviciilor Comisiei.

Evaluarea impactului a indicat că impactul asupra producătorilor poate fi atenuat prin prevederea unor perioade de tranziție în cursul cărora modificările privind etichetarea pot fi introduse pe durata ciclului normal de modificare a etichetelor în vigoare în cadrul unei întreprinderi.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Sinteza acțiunii propuse**

Adoptarea unui Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare. Propunerea modernizează, simplifică și clarifică situația actuală cu privire la etichetarea produselor alimentare. Aceasta prevede în special:

- Reformarea diferitelor dispoziții orizontale cu privire la etichetare. Unificarea respectivelor acte (directive) într-un singur act legislativ (regulament) va maximiza sinergiile și va spori claritatea și coerența normelor comunitare. Aceasta reprezintă o metodă de simplificare extrem de eficace care va furniza agenților economici și autorităților însărcinate cu aplicarea legii un cadru de reglementare mai simplificat și mai clar;
- garantarea unei coerențe între normele orizontale și verticale;
- o raționalizare (actualizare, clarificare) a informațiilor obligatorii prevăzute la articolul 3 alineatul 1 din Directiva 2000/13/CE;

- instituirea unui mecanism ascendent flexibil (prin sistemele naționale) care ar permite inovarea sectorului și adaptarea anumitor aspecte ale normelor de etichetare la diversitatea și evoluția constantă a piețelor și a așteptărilor consumatorilor.

În plus, propunerea introduce principii clare pentru trasarea unei frontiere mai clare între informațiile obligatorii și cele voluntare. Principalele modificări aduse etichetării în general sunt următoarele:

- în ceea ce privește etichetarea produselor alimentare, responsabilitățile diferiților operatori de-a lungul lanțului de aprovizionare din sectorul alimentar sunt clarificate;
- pentru a îmbunătăți lizibilitatea mențiunilor de etichetare este introdusă o dimensiune minimă a caracterelor de tipărire pentru informațiile obligatorii;
- produsele alimentare care nu sunt preambalate vândute de comercianții cu amănuntul și unitățile de restaurație colectivă ar trebui de acum înainte să conțină informații privind ingredientele cu efect alergenice;
- dat fiind caracterul specific al vinurilor, băuturilor spirtoase și berii, propunerea prevede o raportare a Comisiei privind aplicarea normelor actuale privind etichetarea nutrițională obligatorie și enumerarea ingredientelor pe produsele respective cu posibilitatea adoptării de norme specifice.
- cu privire la etichetarea referitoare la țara de origine sau locul de proveniență al produselor alimentare, cerința de bază din legislație este menținută. Prin urmare, această etichetare este voluntară, dar dacă absența acestor informații ar putea induce în eroare consumatorul, etichetarea devine obligatorie. Atât indicațiile obligatorii cât și cele facultative asupra țării de origine sau a locului de proveniență a produselor alimentare, ca instrument de comercializare nu trebuie să înșele consumatorul și trebuie să se întemeieze pe criterii armonizate. Țara de origine ar trebui să fie stabilită în conformitate cu dispozițiile privind originea nepreferențială conform Codului Vamal Comunitar. Locul de proveniență se referă la orice loc care nu reprezintă țara de origine definită de Codul Vamal Comunitar. Normele de stabilire a locului de proveniență vor fi adoptate în urma procedurii de comitologie. De asemenea, propunerea introduce criterii privind declarația țării de origine sau locului de proveniență, pe de o parte, a produselor conținând mai multe ingrediente, iar, pe de altă parte, a țării de origine sau locului de proveniență a produselor din carne, altele decât carnea de vită și mânzat. Aceste criterii se vor aplica și etichetării originii „CE” care reprezintă o declarație voluntară;
- propunerea clarifică condițiile în care statele membre pot adopta normele naționale referitoare la indicarea originii în etichetarea produselor.

Normele privind etichetarea nutrițională se reformează cu dispozițiile orizontale de etichetare a produselor alimentare. Propunerea impune poziționarea etichetării nutriționale în câmpul vizual principal al etichetei produsului alimentar. Aceasta permite elaborarea celor mai bune practici în prezentarea informațiilor nutriționale, inclusiv alte forme de exprimare ale acestor informații în legătură cu cerințele zilnice globale în nutrienți, sau prezentarea sub formă grafică.

Principale noi aspecte ale propunerii privind aspectele etichetării nutriționale sunt următoarele:

- Este obligatorie declararea în câmpul vizual principal (partea din față a ambalajului) a valorii energetice și a conținutului în lipide, acizi grași saturați, hidrați de carbon cu referire specifică la glucide și sare pentru 100 g sau 100 ml sau per porție, în timp ce menționarea nutrienților care figurează pe o listă predefinită este voluntară. Alegerea acestor elemente obligatorii a fost stabilită ținând cont de: studiile care indică faptul că consumatorii se pot simți copleșiți de excesul de informații; recomandările științifice cu privire la nutrienții cei mai importanți în raport cu riscul evoluției obezității și a bolilor netransmisibile; necesitatea de a evita impunerea unor constrângeri excesive asupra întreprinderilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii din sectorul alimentar;
- În cazul băuturilor alcoolice, sunt prevăzute derogări pentru vin, băuturi spirtoase și bere, și vor face obiectul unui viitor raport al Comisiei;
- Elementele obligatorii trebuie de asemenea să fie declarate în raport cu aportul de referință, în timp ce alte forme de prezentare pot fi elaborate prin sistemele naționale cu titlu voluntar.

În scopul de a rezolva problemele care rezultă din fragmentarea legislației, noua propunere va modifica, reforma și înlocui dispozițiile în vigoare în aplicarea legislației orizontale actuale privind etichetarea produselor alimentare și va duce la abrogarea următoarelor acte:

Directivele 2000/13/CE, 90/496/CEE, 87/250/CEE, 94/54/CE, 1999/10/CE, 2002/67/CE, 2004/77/CE și Regulamentul (CE) nr. 608/2004.

- **Temei juridic**

Articolul 95

- **Principiul subsidiarității**

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu este de competența exclusivă a Comunității.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre din următorul (următoarele) motiv(e).

Etichetarea produselor alimentare protejează consumatorii și le oferă posibilitatea de a lua decizii în cunoștință de cauză. Se consideră că situația actuală la nivelul UE ar asigura rezultate mai bune decât o serie de acțiuni individuale ale statelor membre deoarece:

- (i) o abordare armonizată poate simplifica obligațiile administrative ale societăților din sectorul industriei alimentare care funcționează fie la nivel transnațional, fie la un nivel comunitar, și
- (ii) o acțiune uniformă asigură standardele minime la nivel comunitar care reduc inegalitățile pentru cetățenii din toate statele UE. Cerințele diferite de etichetare ar putea submina actualele oportunități ale pieței pentru lanțul alimentar, cu un impact major asupra comerțului, având în vedere volumul mare al tranzacțiilor comerciale intracomunitare, care în 2003 au reprezentat mai mult de 75% din tranzacțiile totale, cu fluxuri de aproximativ 120 miliarde de euro. Un studiu al industriei alimentare indică faptul că 65% din societățile comerciale și-au exportat produsele către alte state membre și, tot în acest studiu, peste 60% din respondenți s-au declarat în favoarea armonizării cerințelor generale ale etichetării produselor alimentare prin intermediul legislației europene.

Nucleul acțiunii comunitare constă în stabilirea condițiilor aplicabile etichetării produselor alimentare în cadrul UE, care nu poate fi abordată în mod adecvat de către statele membre în mod individual dacă se dorește asigurarea unei bune funcționări a pieței interne comune. În ceea ce privește detaliile regulamentului aplicabil, modelul de guvernare va oferi o manieră mai participativă și flexibilă de concepție și aplicare a acestuia pentru dezvoltarea sistemelor naționale.

Prin acțiunea Comunității vor fi mai bine atinse obiectivele propunerii, din următorul (următoarele) motiv(e).

Experiența arată că statele membre nu pot realiza o armonizare satisfăcătoare a pieței comune și că informarea consumatorului poate fi efectuată mai bine și mai eficient de către UE. Noua propunere lasă de asemenea loc unui mecanism de intervenție mai flexibil la nivel național și la nivelul UE.

Competența comunitară se utilizează ținând pe deplin seama de principiile subsidiarității și proporționalității și recunoscând faptul că, în legătură cu anumite aspecte, o uniformitate totală a etichetelor pe întreg teritoriul UE nu este, în mod necesar, singura cale dorită de a atinge obiectivele urmărite. Dimpotrivă, aceasta ar înlătura potențialul de adaptare rapidă la evoluția necesităților și împrejurărilor normelor aplicabile.

Se prevede armonizarea pentru produsele alimentare preambalate care ar putea fi incluse în comerțul intracomunitar. Statele membre pot introduce norme atunci când produsele nu fac obiectul comerțului intracomunitar, cum ar fi produsele alimentare care nu sunt preambalate și produsele furnizate de restaurațiile colective.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității din următorul (următoarele) motiv(e).

Propunerea armonizează cadrul de reglementare pentru dispozițiile orizontale cu privire la etichetarea produselor alimentare și astfel contribuie la protecția consumatorilor, garantând primirea unor informații adecvate de către consumatori, care să le permită luarea unor decizii în deplină cunoștință de cauză, sigure, sănătoase și durabile. Măsurile propuse sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor privind luarea unor decizii în cunoștință de cauză de către consumatori și garantarea unei bune funcționări a pieței interne. În același timp, acestea nu impun obligații excesive sau nejustificate.

Absența armonizării ar duce la proliferarea unor norme naționale distincte care ar determina o sporire a obligațiilor administrative pentru industrie și o lipsă de claritate pentru consumatori. Obligațiile financiare sunt reduse la minimum deoarece dispozițiile există deja și se alocă timp suficient pentru ca noile cerințe să fie incluse în modificările periodice ale etichetelor de către producători.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumente propuse: reglementare, coreglementare.

Alte mijloace nu ar fi adecvate din următorul (următoarele) motiv(e).

Normele existente sunt în general prescriptive cu o flexibilitate redusă pentru statele membre în ceea ce privește modul în care acestea ar trebui aplicate. O directivă ar fi condus la o abordare inconsecventă în Comunitate care ar cauza nesiguranță atât pentru consumatori, cât și pentru industrie. Un regulament prevede o abordare consecventă pe care industria trebuie s-o urmărească și reduce obligațiile administrative, deoarece aceasta nu trebuie să se familiarizeze cu regulamentele individuale din statele membre. Orientările, abordările voluntare sau autoreglementarea ar fi dus la incoerență și o reducere potențială a cantității de informații furnizate consumatorilor, ceea ce ar fi inacceptabil. Cu toate acestea, există aspecte ale legislației pentru care o abordare mai flexibilă a fost considerată adecvată, iar pentru respectivele aspecte, în proiectul de propunere se elaborează o formă alternativă de guvernare, bazată pe o legislație flexibilă și pe angajamente voluntare.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Niciuna.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Simulare, etapă pilot și perioadă tranzitorie**

Va exista o perioadă tranzitorie în ceea ce privește propunerea.

- **Simplificare**

Propunerea prevede o simplificare a legislației.

Utilizarea Regulamentului ca instrument juridic contribuie la obiectivul simplificării, deoarece garantează că toți actorii trebuie să urmeze simultan aceleași norme.

O îmbinare a Directivei 2000/13/CE cu Directiva 90/496/CEE privind etichetarea cu indicarea valorii nutritive într-un instrument unic simplifică cadrul de reglementare. În plus, propunerea simplifică structura Directivei 2000/13/CE prin reformarea și înlocuirea dispozițiilor deja în vigoare, în conformitate cu legislația orizontală actuală privind etichetarea produselor alimentare. Prin abordarea unor aspecte politice specifice, propunerea va contribui în mod semnificativ la asigurarea faptului că părțile interesate vor respecta mai ușor legislația și vor beneficia de o mai mare claritate.

Propunerea se înscrie în programul permanent al Comisiei de actualizare și simplificare a acquis-ului comunitar, precum și în programul de lucru și legislativ al Comisiei cu numărul de referință 2006/SANCO/001.

- **Abrogarea dispozițiilor legislative în vigoare**

Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea legislației existente.

- **Reformarea**

Propunerea implică o reformare a dispozițiilor legislative actuale

- **Spațiul Economic European**

Actul propus se referă la un aspect legat de SEE și, prin urmare, trebuie extins la acesta.

- **Explicarea detaliată a propunerii**

Regulamentul constituie baza pentru garantarea unui înalt nivel de protecție a consumatorului în domeniul produselor alimentare în stabilirea principiilor generale și a cerințelor legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare (capitolele II și III).

Capitolul IV (informații obligatorii) simplifică legislația existentă, menținând în același timp mențiunile obligatorii esențiale care trebuie să figureze pe etichetă. Adunând definițiile și normele detaliate sau specifice în anexe, textul devine mai ușor de urmărit și de modificat.

Se clarifică normele de etichetare a mențiunilor cu privire la locul de origine.

Partea 3 din capitolul IV specifică informațiile nutriționale pentru valoarea energetică, iar menționarea cantităților de lipide, acizi grași saturați, hidrați de carbon cu referire specifică la glucide și sare devine obligatorie și trebuie prezentată în câmpul vizual principal al etichetei.

În capitolul VII se tratează crearea unui sistem de guvernare al informațiilor referitoare la produsele alimentare pentru sistemele naționale care să încurajeze instituirea la nivelul statelor membre a unui proces interactiv și durabil de schimb de informații pentru a permite dezvoltarea sistemelor naționale neobligatorii prin valorificarea celor mai bune practici. La nivel comunitar, Comisia încurajează și organizează schimbul de informații între statele membre, precum și între statele membre și Comisie privind activitățile referitoare la dezvoltarea sistemelor naționale.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din Tratat³,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 153 din Tratat, Comunitatea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 95 din Tratat.
- (2) Libera circulație a produselor alimentare sigure și sănătoase reprezintă un aspect esențial al pieței interne și contribuie substanțial la sănătatea și bunăstarea cetățenilor, precum și la interesele lor sociale și economice.
- (3) Pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății consumatorilor și pentru garantarea dreptului acestora la informare, trebuie să se asigure informarea corespunzătoare a consumatorilor cu privire la produsele alimentare pe care aceștia le consumă. Alegerea consumatorilor poate fi influențată, printre altele, de considerații privind sănătatea, economice, ecologice, sociale sau etice.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare⁴ prevede că un principiu general al legislației alimentare este acela de a oferi consumatorilor o bază comună pentru a alege în cunoștință de cauză în domeniul produselor alimentare pe care le consumă și pentru a preveni orice practici care ar putea induce în eroare consumatorul.

¹ JO C xxx, xx.xx.xxxx. p. xx.

² JO C xxx, xx.xx.xxxx. p. xx.

³ Avizul Parlamentului European din, Poziția comună a Consiliului din

⁴ JO L 31, 1.2.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 575/2006 al Comisiei (JO L 100, 8.4.2006, p. 3).

- (5) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori⁵ acoperă anumite aspecte ale informării consumatorilor, cu scopul precis de a evita acțiunile înșelătoare și omisiunile de informații. Principiile generale privind practicile comerciale neloiale ar trebui să fie completate de norme specifice cu privire la informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare.
- (6) Normele comunitare privind etichetarea produselor alimentare aplicabile tuturor produselor alimentare sunt prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora⁶. Majoritatea dispozițiilor prevăzute în respectiva directivă datează din 1978 și, prin urmare, ar trebui actualizate în consecință.
- (7) Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare⁷ prevede norme privind conținutul și prezentarea informațiilor nutriționale pe produsele alimentare preambalate. Incluziunea informațiilor nutriționale este voluntară, cu excepția cazului în care se face o mențiune nutrițională cu privire la produsul alimentar. Majoritatea dispozițiilor prevăzute în respectiva directivă datează din 1990 și, prin urmare, ar trebui actualizate în consecință.
- (8) Cerințele generale de etichetare sunt completate de o serie de dispoziții aplicabile tuturor produselor alimentare în circumstanțe speciale sau anumitor categorii de produse alimentare. În plus, există o serie de norme specifice care sunt aplicabile unor produse alimentare specifice.
- (9) Deși obiectivele originale și componentele principale ale legislației actuale privind etichetarea sunt încă valabile, este necesară o raționalizare a acesteia în scopul de a asigura faptul că părțile interesate o vor respecta mai ușor și vor beneficia de o mai mare claritate și în scopul modernizării acesteia, pentru a ține cont de noile evoluții în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare.
- (10) Publicul prezintă interes pentru relația dintre alimentație și sănătate, precum și pentru alegerea unei alimentații adecvate corespunzătoare necesității fiecăruia. Cartea Albă a Comisiei referitoare la o strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate⁸ a semnalat faptul că etichetarea nutrițională reprezintă un instrument important pentru informarea consumatorilor referitor la compoziția alimentelor și care îi ajută să facă o alegere în deplină cunoștință de cauză. Strategia de protecție a consumatorului definită de UE pentru perioada 2007-2013 a subliniat că această posibilitate de alegere în cunoștință de cauză este esențială pentru asigurarea unei veritabile concurențe, cât și pentru bunăstarea consumatorilor. Cunoașterea principiilor de bază ale nutriției, precum și prezentarea

⁵ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁶ JO L 109, 6.5.2000, p. 29. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/142/CE a Comisiei (JO L 368, 23.12.2006, p. 110).

⁷ JO L 276, 6.10.1990, p. 40. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2003/120/CE a Comisiei (JO L 333, 20.12.2003, p. 51).

⁸ COM(2007) 279.

unor informații nutriționale corespunzătoare pe produsele alimentare ar ajuta în mod substanțial consumatorul în efectuarea unei astfel de alegeri.

- (11) Pentru a spori certitudinea juridică și pentru a asigura raționalitatea și coerența aplicării legislației, este necesară abrogarea Directivelor 90/496/CEE și 2000/13/CE și înlocuirea acestora cu un regulament unic care garantează certitudinea atât pentru consumatori cât și pentru industrie și reduce obligațiile administrative.
- (12) Din motive de claritate, este necesară abrogarea și includerea în acest regulament a altor acte orizontale, și anume Directiva 87/250/CEE a Comisiei din 15 aprilie 1987 privind menționarea tăriei alcoolice în volume în etichetarea băuturilor alcoolice destinate consumatorului final⁹, Directiva 94/54/CE a Comisiei din 18 noiembrie 1994 privind indicarea pe etichetele anumitor produse alimentare a altor mențiuni obligatorii decât cele prevăzute de Directiva 79/112/CEE a Consiliului¹⁰, Directiva 1999/10/CE a Comisiei din 8 martie 1999 de prevedere a unor derogări de la dispozițiile articolului 7 din Directiva 79/112/CEE a Consiliului în ceea ce privește etichetarea produselor alimentare¹¹, Directiva 2002/67/CE a Comisiei din 18 iulie 2002 privind etichetarea produselor alimentare care conțin chinină și a produselor alimentare care conțin cafeină¹², Regulamentul (CE) nr. 608/2004 al Comisiei din 31 martie 2004 privind etichetarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare cu adaos de fitosteroli, esterii de fitosterol, fitostanoli și/sau esterii de fitostanol¹³ și Directiva 2004/77/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 94/54/CE privind etichetarea anumitor produse alimentare care conțin acid glicirizinic și sarea sa de amoniu¹⁴.
- (13) Este necesară stabilirea unor definiții, principii, cerințe și proceduri comune pentru a forma un cadru clar și o bază comună pentru măsurile comunitare și naționale care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare.
- (14) Pentru a urmări o abordare globală și evolutivă a informării consumatorilor referitoare la produsele alimentare pe care le consumă, ar trebui să existe o definiție generală a legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare care să reglementeze norme cu caracter general și specific, precum și o definiție generală a informațiilor referitoare la produsele alimentare care să reglementeze informațiile furnizate și prin alte mijloace decât eticheta.
- (15) Normele comunitare ar trebui să se aplice numai întreprinderilor, al căror concept implică o anumită continuitate a activităților și un anumit nivel de organizare. Operațiuni cum ar fi manipularea ocazională, servirea și vânzarea produselor alimentare de către persoane fizice în cadrul unor evenimente ocazionale precum strângeri de fonduri în scopuri caritabile sau târguri ale comunității locale și reuniuni nu sunt reglementate de domeniul de aplicare al prezentului regulament.

⁹ JO L 113, 30.4.1987, p. 57.

¹⁰ JO L 300, 23.11.1994, p. 14. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/77/CE (JO L 162, 30.4.2004, p. 76).

¹¹ JO L 69, 16.3.1999, p. 22.

¹² JO L 191, 19.7.2002, p. 20.

¹³ JO L 97, 1.4.2004, p. 44.

¹⁴ JO L 162, 30.4.2004, p. 76.

- (16) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să prevadă o flexibilitate suficientă pentru a se putea menține la zi cu noile cerințe ale consumatorilor privind informațiile și să asigure un echilibru între protecția pieței interne și diferențele de percepție ale consumatorilor din statele membre.
- (17) Solicitarea de informații obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să permită consumatorilor, înainte de orice, să identifice și să utilizeze corespunzător produsul alimentar și să facă o alegere adecvată nevoilor nutriționale individuale.
- (18) Pentru a permite legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare să se adapteze la evoluția necesităților consumatorilor în materie de informații, orice considerente privind necesitatea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să țină seama și de interesul larg demonstrat de majoritatea consumatorilor pentru dezvoltarea anumitor informații.
- (19) Cu toate acestea, noile cerințe privind informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să fie stabilite numai dacă este necesar, în conformitate cu principiile subsidiarității, proporționalității și durabilității.
- (20) Normele privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui, de asemenea, să conțină interdicția de a induce consumatorul în eroare sau de a atribui produselor alimentare virtuți medicinale. Pentru a fi eficientă, această interdicție trebuie să fie extinsă asupra publicității și prezentării produselor alimentare.
- (21) În scopul de a evita o fragmentare a normelor privind responsabilitatea operatorilor din sectorul alimentar în ceea ce privește informațiile referitoare la produsele alimentare se impune clarificarea responsabilităților operatorilor din sectorul alimentar în acest domeniu.
- (22) Ar trebui să se elaboreze o listă a tuturor informațiilor obligatorii care ar trebui furnizate în principiu pentru toate produsele alimentare destinate consumatorului final și restaurațiilor colective. Această listă ar trebui să mențină informațiile impuse deja de legislația existentă, considerate în general un acquis valoros pentru informarea consumatorului.
- (23) Pentru a ține cont de schimbările și evoluțiile observate în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare, ar trebui să se prevadă abilitatea Comisiei de a modifica această listă de informații obligatorii prin adăugarea sau eliminarea anumitor mențiuni și pentru a permite disponibilitatea anumitor mențiuni prin mijloace alternative. Consultarea părților interesate ar trebui să faciliteze o modificare bine orientată și oportună a cerințelor aplicabile în materie de informații referitoare la produsele alimentare.
- (24) Anumite ingrediente sau alte substanțe, atunci când sunt utilizate pentru producerea alimentelor și rămân prezente în acestea cauzează alergii sau intoleranțe consumatorilor, iar aceste alergii sau intoleranțe reprezintă un pericol pentru sănătatea celor în cauză. Este importantă informarea consumatorilor referitoare la prezența aditivilor alimentari, adjuvanților tehnologici și a altor substanțe cu efect alergen pentru a permite consumatorilor care suferă de alergii sau intoleranțe alimentare să poată face o alegere sigură și în deplină cunoștință de cauză a produselor.

- (25) Etichetele produselor alimentare trebuie să fie clare și ușor de înțeles pentru a ajuta consumatorii care doresc să facă alegeri mai bine informate în privința produselor alimentare și a celor dietetice. Studiile arată că lizibilitatea este un element important în maximizarea posibilității ca mențiunile etichetei să poată influența publicul și că tipărirea cu litere de mici dimensiuni este una din principalele cauze de nemulțumire a consumatorilor față de etichetele produselor alimentare.
- (26) Pentru a garanta informarea pertinentă referitoare la produsele alimentare este necesar să se ia în considerare toate mijloacele de furnizare a produselor alimentare către consumatori, inclusiv vânzarea produselor alimentare prin mijloace de comunicare la distanță. Deși este evident că orice produs alimentar vândut la distanță trebuie să îndeplinească aceleași cerințe ca produsele vândute în magazine, este necesar să se clarifice faptul că în astfel de cazuri, informațiile obligatorii relevante trebuie să fie de asemenea disponibile înainte de încheierea cumpărării produsului.
- (27) Pentru a pune la dispoziția consumatorilor informații referitoare la produsele alimentare care să le permită să facă o alegere în deplină cunoștință de cauză, băuturile alcoolice mixte trebuie să fie de asemenea însoțite de informații cu privire la ingredientele pe care le conțin.
- (28) De asemenea, este importantă informarea consumatorilor referitoare la celelalte băuturi alcoolice. Dispoziții comunitare specifice privind etichetarea vinului există deja. Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole¹⁵ prevede un ansamblu exhaustiv de standarde tehnice care reglementează pe deplin totalitatea practicilor oenologice, metodelor de fabricație și a modurilor de prezentare și a etichetării vinurilor, garantând astfel reglementarea tuturor etapelor, protecția și o informare corespunzătoare a consumatorilor. Acest act descrie în special într-o manieră precisă și exhaustivă, într-o listă a practicilor și tratamentelor oenologice autorizate, substanțele susceptibile să intre în procesul de elaborare, precum și condițiile de utilizare ale acestora; Orice practică care nu este inclusă în această listă este interzisă. Prin urmare, obligația de a indica lista ingredientelor și de a furniza o declarație nutrițională nu trebuie să fie aplicată în cazul vinului în această etapă. În ceea ce privește berea și băuturile spirtoase menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. [...] din [...] al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89¹⁶ al Consiliului și pentru a asigura o abordare consecventă și coerentă, în conformitate cu condițiile stabilite pentru vin, se aplică același fel de scutiri. Cu toate acestea, Comisia va prezenta un raport la cinci ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, și poate propune, dacă este necesar, cerințe specifice în contextul prezentului regulament.

¹⁵ JO L 179, 14.7.1999, p. 1.

¹⁶ JO L [...], [...], p. [...].

- (29) Ar trebui să se indice țara de origine sau locul de proveniență al unui produs alimentar atunci când, în absența unei astfel de mențiuni, consumatorul ar putea fi indus în eroare cu privire la țara de origine reală sau locul de proveniență real al produsului. În alte cazuri, menționarea țării de origine sau locului de proveniență este lăsată la aprecierea operatorilor din sectorul alimentar. În toate cazurile, furnizarea indicației țării de origine sau a locului de proveniență nu ar trebui să înșele consumatorul și trebuie să se fondeze pe criterii clar definite care garantează aplicarea de norme identice la nivelul industriei și care permit consumatorului să înțeleagă informațiile privind țara de origine sau locul de proveniență al produsului alimentar. Astfel de criterii nu ar trebui să se aplice indicațiilor referitoare la numele sau adresa operatorului din sectorul alimentar.
- (30) În unele cazuri, operatorii din sectorul alimentar pot dori să indice că un produs alimentar provine din Comunitatea Europeană pentru a atrage atenția consumatorului asupra calităților produsului lor și asupra standardelor de producție din Uniunea Europeană. Aceste indicații ar trebui să corespundă, de asemenea, unor criterii armonizate.
- (31) Normele de origine nepreferențiale aplicabile în Comunitatea Europeană sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar¹⁷ iar dispozițiile sale de punere în aplicare în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar¹⁸. Stabilirea țării de origine a produselor alimentare se va întemeia pe aceste norme, cu care operatorii comerciali și administrațiile sunt familiarizați și care ar trebui să faciliteze punerea sa în aplicare.
- (32) Declarația nutrițională privind un produs alimentar se referă la informațiile privind valoarea sa energetică și prezența anumitor nutrienți. Furnizarea obligatorie a informațiilor nutriționale ar trebui să sprijine acțiunile din domeniul educației alimentare a cetățenilor și să le permită să facă o alegere a produselor în deplină cunoștință de cauză.
- (33) Cartea Albă a Comisiei referitoare la o strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate a subliniat anumite aspecte nutriționale importante pentru sănătatea publică. Prin urmare, este necesar ca cerințele privind furnizarea obligatorie a informațiilor nutriționale să țină seama de aceste aspecte.
- (34) În general, consumatorii nu observă contribuția potențială a băuturilor alcoolice la alimentația globală. Prin urmare, este necesar să se garanteze informarea acestora în special cu privire la conținutul în nutrienți al băuturilor alcoolice mixte.

¹⁷ JO L 302, 19.10.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

¹⁸ JO L 253, 11.10.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 883/2005 al Comisiei (JO L 148, 11.6.2005, p. 5).

- (35) În interesul consecvenței și coerenței legislației comunitare, includerea voluntară a mențiunilor nutriționale și de sănătate pe etichetele produselor alimentare ar trebui să fie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare¹⁹.
- (36) Pentru a evita obligațiile inutile pentru industrie, anumite categorii de produse alimentare neprelucrate sau pentru care informațiile nutriționale nu constituie un factor determinant pentru alegerea consumatorului ar trebui să fie scutite de la introducerea obligatorie a declarației nutriționale, cu excepția cazului în care obligația de a furniza respectivelor informații este prevăzută de un alt act al legislației comunitare.
- (37) Pentru a atrage consumatorul de rând și pentru a servi scopului pentru care a fost introdusă și dat fiind nivelul curent scăzut de cunoștințe privind alimentația, informația prezentată ar trebui să fie simplă și ușor de înțeles. Studiile au arătat că, atunci când se decid să cumpere un produs, consumatorii găsesc utilă prezentarea informațiilor în câmpul vizual principal, și anume, pe partea din față a ambalajelor. Prin urmare, pentru ca în momentul achiziționării produselor alimentare, consumatorii să poată observa cu ușurință informațiile nutriționale esențiale, aceste informații ar trebui să fie plasate în câmpul vizual principal al etichetei.
- (38) Evoluția recentă a exprimării declarației nutriționale, sub altă formă decât 100g/100ml/porție, în anumite state membre și anumite organizații din cadrul sectorului alimentar sugerează faptul că consumatorii apreciază aceste formulări, care pot să îi ajute să ia decizii rapide, în deplină cunoștință de cauză. Cu toate acestea, nu dispunem de nicio dovadă la nivelul întregii Comunități privind modul în care consumatorul de rând înțelege și utilizează formulările alternative ale informațiilor. Prin urmare, este necesar să se permită dezvoltarea unor sisteme diferite, precum și continuarea cercetărilor privind înțelegerea consumatorilor din diferite state membre, astfel încât să poată fi introduse sisteme armonizate.
- (39) Menționarea cantității elementelor nutriționale în câmpul vizual principal și a indicatorilor comparativi sub o formă ușor de identificat pentru a permite o apreciere a proprietăților nutriționale ale unui produs alimentar ar trebui considerată în ansamblu ca o parte a declarației nutriționale și nu trebuie tratată ca un grup de mențiuni individuale.
- (40) Experiența arată că, în multe cazuri, informațiile voluntare referitoare la produsele alimentare sunt furnizate în detrimentul clarității informațiilor care trebuie menționate în mod obligatoriu. Prin urmare, ar trebui să se stabilească criterii care să sprijine operatorii din sectorul alimentar și autoritățile însărcinate cu aplicarea legii să găsească un echilibru între furnizarea informațiilor obligatorii și a informațiilor facultative referitoare la produsele alimentare.

¹⁹ JO L 404, 30.12.2006, p. 9. Regulament modificat prin ...

- (41) Statele membre trebuie să aibă capacitatea, în funcție de condițiile locale și de împrejurările practice, de a stabili norme referitoare la furnizarea informațiilor pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate. Deși în astfel de cazuri, cererea de alte informații din partea consumatorilor este limitată, menționarea alergenilor potențiali este considerată drept extrem de importantă. Dovezile arată că majoritatea cazurilor de alergii alimentare își găsesc originea în produse alimentare care nu au fost preambalate. În consecință, acest tip de informații ar trebui întotdeauna furnizat consumatorilor.
- (42) Statele membre nu ar trebui să poată adopta alte dispoziții decât cele prevăzute de prezentul regulament în domeniul pe care îl armonizează, în cazul în care nu există indicații contrare specifice în prezentul regulament.
- (43) Normele privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să poată fi adaptate la evoluția rapidă a mediului social, economic și tehnologic.
- (44) Cu privire la anumite aspecte ale informațiilor referitoare la produsele alimentare care dau naștere la practici comerciale inovatoare și moderne, este necesar să se permită efectuarea de experiențe și studii suficiente în domeniul protecției consumatorului și să se determine cele mai bune sisteme pe baza prezentării unor dovezi solide. În consecință, în astfel de cazuri, legislația comunitară privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să se limiteze la fixarea cerințelor esențiale obligatorii care determină nivelul de protecție și de informare a consumatorului, oferind totodată flexibilitate pentru îndeplinirea acestor cerințe într-un mod compatibil cu dispozițiile privind piața internă.
- (45) Pentru a garanta o concepere și o definiție dialectică a cerințelor suplimentare detaliate în materie de informații referitoare la produsele alimentare și pentru ca acestea să fie inspirate de cele mai bune practici în vigoare, ar trebui să se dispună de mecanisme flexibile la nivel comunitar și național fondate pe o consultare deschisă și transparentă a publicului și o interacțiune permanentă a unei serii largi de părți interesate reprezentative. Astfel de mecanisme pot duce la dezvoltarea de sisteme naționale neobligatorii care să se întemeieze pe studii solide privind protecția consumatorului și pe ample consultări ale părților interesate. Mecanisme, cum ar fi, de exemplu un număr de identificare sau un simbol, ar trebui să permită consumatorilor să recunoască produsele alimentare etichetate în conformitate cu sistemul național.
- (46) Pentru a garanta un nivel de coerență a rezultatelor obținute în diferite state membre, este necesar să se promoveze schimbul constant de bune practici și experiență între statele membre și cu Comisia și să se promoveze participarea părților interesate la astfel de schimburi.
- (47) Statele membre trebuie să efectueze controale oficiale pentru a impune respectarea prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

- (48) Trimiterile la Directiva 90/496/CEE din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adăosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare²⁰ ar trebui actualizate pentru a ține cont de prezentul regulament. Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ar trebui modificate în consecință.
- (49) Pentru a permite părților interesate, în special întreprinderilor mici și mijlocii, să furnizeze informații nutriționale privind produsele lor, aplicarea măsurilor care fac obligatorii aceste informații ar trebui să fie introduse treptat prin perioade lungi de tranziție, cu o perioadă de tranziție suplimentară prevăzută pentru microîntreprinderi.
- (50) Având în vedere că obiectivele acțiunilor preconizate nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de statele membre și că acestea pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor în cauză.
- (51) În scopul de a simplifica și de a accelera procedura, trebuie să se încredințeze Comisiei adoptarea măsurilor de aplicare cu caracter tehnic.
- (52) Este cazul să se stabilească măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei²¹.
- (53) Comisia ar trebui, în special, să fie abilitată să modifice și să actualizeze anexele la prezentul regulament. Deoarece măsurile respective au un caracter general și vizează modificarea unor elemente neesențiale din prezentul regulament și completarea acestuia prin adăugarea unor noi elemente neesențiale, acestea ar trebui adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (54) Din motive de urgență, este necesar să se aplice procedura de urgență prevăzută la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE pentru adoptarea modificărilor anexelor II și III la prezentul regulament,

²⁰ JO L 404, 30.12.2006, p. 26.

²¹ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește bazele pentru asigurarea unui înalt nivel de protecție a consumatorului în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare, luând în considerare diferențele de percepție ale consumatorilor și nevoia acestora de informații, asigurând în același timp buna funcționare a pieței interne.
2. Prezentul regulament definește într-o manieră generală principiile, cerințele și responsabilitățile care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare, și în special etichetarea produselor alimentare. Acesta prevede mijloacele pentru garantarea dreptului consumatorilor la informații și procedurile pentru furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare, ținând seama de necesitatea de a prevedea o flexibilitate suficientă pentru a putea răspunde evoluțiilor viitoare și noilor cerințe privind informațiile.
3. Prezentul regulament se aplică tuturor etapelor lanțului alimentar, în cazul în care activitățile întreprinderilor din sectorul alimentar privesc furnizarea de informații consumatorilor referitoare la produsele alimentare.

Acesta se aplică tuturor produselor alimentare destinate consumatorului final, inclusiv produsele alimentare livrate de restaurațiile colective și cele destinate a fi furnizate acestora.

4. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere cerințelor de etichetare prevăzute în legislația comunitară specifică aplicabilă anumitor produse alimentare.

Articolul 2

Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
 - (a) definițiile de „produs alimentar”, „legislație alimentară”, „întreprindere cu profil alimentar”, „operator în sectorul alimentar”, „comerț cu amănuntul”, „introducere pe piață” și „consumator final” de la articolul 2 și articolul 3 alineatele (1), (2), (3), (7), (8) și (18) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

- (b) definițiile de „prelucrare”, „produse neprelucrate” și „produse prelucrate” de la articolul 2 alineatul (1) literele (m), (n) și (o) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare²²;
- (c) definițiile de „aditiv alimentar” și de „adjuvant tehnologic” de la articolul 1 alineatul (2) și din nota de subsol 1 din Directiva 89/107/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind aditivii alimentari autorizați pentru utilizarea în produsele alimentare destinate consumului uman²³,
- (d) definiția de „aromă” de la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 88/388/CEE a Consiliului din 22 iunie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind aromele utilizate în produsele alimentare și materiile sursă pentru producerea acestora²⁴;
- (e) definițiile de „carne” și „carne separată mecanic” de la punctele 1.1 și 1.14 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004;
- (f) definițiile de „mențiune”, „nutrient”, „altă substanță”, „mențiune nutrițională” și „mențiune de sănătate” la articolul 2 alineatul (2) punctele 1–5 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006.

2. De asemenea, se aplică următoarele definiții:

- (a) „informații referitoare la produsele alimentare” reprezintă informațiile referitoare la un produs alimentar puse la dispoziția consumatorului final prin intermediul unei etichete, al altor documente însoțitoare sau prin orice alte mijloace, inclusiv instrumente ale tehnologiei moderne sau comunicarea verbală. Această definiție nu cuprinde comunicările comerciale definite de Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă²⁵.
- (b) „legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare” reprezintă dispozițiile comunitare care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare, în special etichetarea, inclusiv norme generale aplicabile tuturor sau anumitor tipuri de produse alimentare și normele care se aplică numai unor alimente specifice;
- (c) „informații obligatorii referitoare la produsele alimentare” sunt mențiunile pe care le impune legislația comunitară pentru a fi furnizate consumatorului final;

²² JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

²³ JO L 40, 11.2.1989, p. 27.

²⁴ JO L 184, 15.7.1988, p. 61.

²⁵ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

- (d) „restaurație colectivă” se referă la orice unitate (inclusiv un vehicul sau un stand fix sau mobil) precum restaurantele, cantinele, școlile și spitalele, în care, în cadrul unei activități profesionale, alimentele sunt preparate pentru a fi oferite consumatorului final sau sunt disponibile pentru consum fără preparare suplimentară;
- (e) „produs alimentar preambalat” înseamnă orice unitate de vânzare destinată a fi prezentată ca atare consumatorului final și unităților de restaurație colectivă, constituită dintr-un produs alimentar și din ambalajul în care a fost introdus înainte de a fi oferit spre vânzare, pe care acest ambalaj îl acoperă în întregime sau parțial, dar în asemenea mod încât conținutul să nu poată fi modificat fără ca ambalajul să fie deschis sau să suporte o modificare;
- (f) „ingredient” înseamnă orice substanță, inclusiv aditivii alimentari și enzimele alimentare, precum și orice constituent al unui ingredient compus, utilizată în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezentă încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată; reziduurile nu sunt considerate ingrediente;
- (g) „loc de proveniență” înseamnă orice loc indicat ca fiind locul din care provine un produs alimentar, dar care nu este „țara de origine”, astfel cum este definită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului;
- (h) „ingredient compus” înseamnă un ingredient care este, la rândul lui, produs din mai multe ingrediente;
- (i) „etichetă” înseamnă orice marcă, semn, imagine sau altă reprezentare grafică scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată, tipărită pe un produs alimentar sau atașată unui astfel de produs;
- (j) „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile sau denumirile comerciale, imaginile sau semnele care se referă la un produs alimentar și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă care însoțesc sau se referă la respectivul produs;
- (k) „câmp vizual” înseamnă orice suprafață a unui ambalaj care poate fi citită din același unghi de vedere și care permite un acces rapid și simplu la informațiile de etichetare, astfel încât consumatorul să poată citi informațiile respective fără a fi nevoit să examineze ambalajul din mai multe părți;
- (l) „denumire legală” înseamnă denumirea unui produs alimentar prevăzută în dispozițiile comunitare care i se aplică sau, în absența unor astfel de dispoziții, denumirea prevăzută în actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statele membre în care produsul alimentar este vândut consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă;
- (m) „denumire curentă” înseamnă o denumire care este acceptată drept denumire a produsului alimentar de către consumatorii din statul membru în care este vândut, fără a fi nevoie de explicații suplimentare;

- (n) „denumire descriptivă” înseamnă o denumire care oferă o descriere a produsului alimentar și, dacă este cazul, a utilizării lui în mod suficient de clar încât să permită consumatorului să stabilească natura efectivă a acestuia și să-l deosebească de alte produse cu care ar putea fi confundat;
 - (o) „ingredient(e) primar(e)” înseamnă ingredientele principale și/sau caracteristice ale unui produs alimentar;
 - (p) „ingredient(e) principal(e)” înseamnă ingredientul unui produs alimentar care reprezintă peste 50% din respectivul produs;
 - (q) „ingredient(e) caracteristic(e)” înseamnă orice ingredient al unui produs alimentar pe care consumatorul îl asociază de obicei cu denumirea produsului și pentru care, în majoritatea cazurilor, este necesară o mențiune cantitativă;
 - (r) „cerințe esențiale” înseamnă cerințele care determină nivelul de protecție a consumatorului și de informații referitoare la produsul alimentar în legătură cu un anumit subiect și care sunt prevăzute într-un act comunitar ce permite elaborarea de regimuri naționale menționate la articolul 44;
 - (s) „termen de valabilitate” înseamnă data până la care produsul alimentar își păstrează proprietățile specifice atunci când este păstrat în mod corespunzător;
 - (t) „cele mai bune practici” înseamnă standarde, regimuri, inițiative sau orice alte activități aprobate de autoritățile competente care, de-a lungul experienței și ca urmare a cercetărilor efectuate, s-au dovedit a fi cele mai eficiente pentru majoritatea consumatorilor și sunt considerate ca fiind modele de urmat.
3. În sensul prezentului regulament, țara de origine a unui produs alimentar se referă la originea unui produs alimentar, astfel cum este stabilită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului.
4. Se aplică, de asemenea, definițiile specifice prevăzute în anexa I.

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE GENERALE ALE INFORMAȚIILOR REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

Articolul 3

Obiective generale

1. Furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare urmărește asigurarea unui nivel sporit de protecție a sănătății și intereselor consumatorilor, oferind consumatorilor finali o bază pentru a face o alegere în cunoștință de cauză și a utiliza în mod sigur produsele alimentare, ținând seama în special de considerații de ordin sanitar, economic, ecologic, social și etc.
2. Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare își propune să creeze un spațiu comunitar în care produsele alimentare produse și comercializate legal să circule liber, ținând seama, după caz, de necesitatea de a apăra interesele legitime ale producătorilor și de a promova fabricarea de produse de calitate.
3. Atunci când legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare stabilește noi cerințe, trebuie să se aibă în vedere necesitatea unei perioade tranzitorii după intrarea în vigoare a noilor cerințe, în timpul căreia produsele alimentare ale căror etichetare nu respectă noile cerințe să poată fi introduse pe piață, iar stocurile de astfel de produse introduse pe piață înainte de expirarea perioadei tranzitorii să continue să fie vândute până la epuizarea lor.

Articolul 4

Principiile care reglementează informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare

1. Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare impuse de legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare se referă la informații care se încadrează, în special, în următoarele categorii:
 - (a) informații privind identitatea și compoziția, proprietăți sau alte caracteristici ale produsului alimentar;
 - (b) informații privind protecția sănătății consumatorului și utilizarea sigură a unui aliment. În mod special, acestea se referă la informații privind:
 - (i) însușirile legate de compoziție, care pot dăuna sănătății anumitor grupuri de consumatori;
 - (ii) termenul de valabilitate, condițiile de păstrare și de siguranță a utilizării;
 - (iii) efectele asupra sănătății, inclusiv riscurile și consecințele legate de consumul dăunător și periculos al unui aliment;

- (c) informații privind caracteristicile nutriționale care să permită consumatorilor, inclusiv celor care urmează un regim alimentar special, să aleagă în cunoștință de cauză.
2. Atunci când se ia în considerare necesitatea de informații obligatorii referitoare la produsele alimentare, se ține seama de faptul că majoritatea consumatorilor consideră deosebit de necesare anumite informații pe care le prețuiesc în mod special sau de orice avantaje general recunoscute pentru consumator, care să-i permită acestuia să facă o alegere în cunoștință de cauză.

Articolul 5
Consultarea autorității

Orice măsuri legislative privind informațiile referitoare la produsele alimentare susceptibile de a avea un efect asupra sănătății publice se adoptă după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară.

CAPITOLUL III

CERINȚE GENERALE PRIVIND INFORMAȚIILE REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE ȘI RESPONSABILITĂȚILE OPERATORILOR ÎN SECTORUL ALIMENTAR

Articolul 6
Cerință de bază

Orice produs alimentar destinat a fi oferit consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă este însoțit de informații referitoare la produsul respectiv în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 7
Practici loiale de informare

1. Informațiile referitoare la produsele alimentare nu trebuie să inducă cumpărătorul în eroare, în special:
- (a) în ceea ce privește caracteristicile produsului alimentar și, în special, în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, valabilitatea, țara de origine sau locul de proveniență, modul de fabricare sau de obținere a acestuia;
 - (b) atribuind produsului alimentar efecte sau proprietăți pe care nu le are;
 - (c) sugerând că produsul alimentar posedă caracteristici speciale, în timp ce toate produsele alimentare similare posedă asemenea caracteristici.

2. Informațiile referitoare la produsele alimentare sunt precise, clare și ușor de înțeles de către consumator.
3. Sub rezerva derogărilor prevăzute de legislația comunitară aplicabile apelor minerale naturale și produselor alimentare destinate unei alimentații speciale, informațiile referitoare la produsele alimentare nu atribuie unui produs alimentar proprietăți de prevenire, de tratament și de vindecare a unei boli umane și nu evocă astfel de proprietăți.
4. Interdicția menționată la alineatul (3) se aplică, de asemenea:
 - (a) publicității;
 - (b) prezentării produselor alimentare, în special a formei, aspectului sau ambalajului acestora, materialului folosit pentru ambalare, modului în care sunt prezentate, precum și locului în care sunt expuse.

Articolul 8 **Responsabilități**

1. Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, asigură și verifică respectarea cerințelor legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare relevante pentru activitățile lor.
2. Operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, nu modifică informațiile care însoțesc un produs alimentar dacă o astfel de modificare ar induce în eroare consumatorul final sau ar reduce în orice alt mod nivelul de protecție a consumatorului, în special în ceea ce privește aspectele de sănătate.
3. Operatorii din sectorul alimentar care introduc pe piață pentru prima oară un produs alimentar destinat a fi oferit consumatorului final sau unei unități de restaurație colectivă asigură existența și acuratețea informațiilor referitoare la produsul alimentar, în conformitate cu legislația aplicabilă privind informațiile referitoare la produsele alimentare.
4. Operatorii din sectorul alimentar responsabili pentru activități de vânzare cu amănuntul sau de distribuție care nu afectează informațiile referitoare la produsele alimentare au grijă să asigure, în limita activităților lor respective, prezența cerințelor aplicabile privind informațiile referitoare la produsele alimentare, în special refuzând furnizarea de produse alimentare despre care știu sau suspectează, pe baza informațiilor pe care le dețin în calitate de profesioniști, că nu respectă cerințele respective.
5. Operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, asigură transmiterea informațiilor privind produsele alimentare care nu sunt preambalate operatorului care recepționează alimentele respective pentru a permite, după caz, furnizarea către consumatorul final a informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(c).

6. În următoarele cazuri, operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, asigură menționarea informațiilor obligatorii prevăzute la articolul 9 pe ambalajul extern în care produsul alimentar este prezentat spre comercializare sau pe documentele comerciale referitoare la produsele alimentare, în cazul în care se poate garanta că documentele respective însoțesc produsul alimentar la care se referă sau au fost trimise înaintea livrării sau concomitent cu aceasta:
- (a) în cazul în care produsul alimentar preambalat destinat consumatorului final, dar comercializat într-o etapă anterioară vânzării către acesta și atunci când această etapă nu implică vânzarea către o unitate de restaurație colectivă;
 - (b) în cazul în care produsul alimentar preambalat este destinat unităților de restaurație colectivă pentru a fi preparat, prelucrat, împărțit sau decupat.

Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), operatorii din sectorul alimentar asigură că mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (f) și (h) figurează, de asemenea, pe ambalajul extern în care produsul alimentar este prezentat spre comercializare.

CAPITOLUL IV

INFORMAȚII OBLIGATORII REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

SECȚIUNEA 1

CONȚINUT ȘI PREZENTARE

Articolul 9

Lista mențiunilor obligatorii

1. În conformitate cu articolele 10-34 și sub rezerva excepțiilor prevăzute în prezentul capitol, este obligatorie menționarea următoarelor informații.
- (a) denumirea produsului alimentar;
 - (b) lista ingredientelor;
 - (c) orice ingredient menționat în anexa II care provoacă alergii sau intoleranță și orice substanță derivată din acesta;
 - (d) cantitatea de anumite ingrediente sau categorii de ingrediente;
 - (e) cantitatea netă de produs alimentar;
 - (f) termenul de valabilitate sau data expirării;

- (g) condițiile speciale de păstrare și de utilizare;
 - (h) numele sau denumirea comercială și sediul producătorului sau ambalatorului sau a unui vânzător stabilit în Comunitate;
 - (i) mențiuni privind țara de origine sau locul de proveniență, în cazul în care lipsa acestor informații ar putea induce consumatorul în eroare în ceea ce privește adevărata țară de origine sau loc de proveniență a produsului alimentar, în special dacă informațiile care însoțesc produsul alimentar sau eticheta în ansamblul ei ar sugera că produsul are o altă țară de origine sau loc de proveniență; în astfel de cazuri mențiunea se face în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 alineatele (3), (4) și (5);
 - (j) instrucțiuni de utilizare, în cazul în care omiterea lor nu ar permite o utilizare corectă a produsului alimentar;
 - (k) pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum, mențiunea titrului alcoolic volumic real;
 - (l) o declarație nutrițională.
2. Mențiunile prevăzute la alineatul (1) sunt exprimate prin cuvinte și cifre, cu excepția cazurilor în care consumatorii sunt informați, în ceea ce privește una sau mai multe mențiuni, despre alte forme de exprimare stabilite de măsurile de aplicare adoptate de Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).
3. Comisia poate modifica lista mențiunilor obligatorii prevăzute la alineatul (1). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 10

Mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare

1. În plus față de mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1), în anexa III sunt prevăzute mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri și categorii de produse alimentare.
2. Comisia poate modifica anexa III. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (4).

Articolul 11
Derogări de la cerințele privind mențiunile obligatorii

Pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, Comisia poate să prevadă, în cazuri excepționale, derogări de la cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (f), cu condiția ca asemenea derogări să nu aibă ca rezultat informarea incorectă a consumatorului final și a unităților de restaurație colectivă. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3)

Articolul 12
Metrologie

Dispozițiile articolului 9 nu aduc atingere dispozițiilor comunitare mai specifice în materie de metrologie.

Articolul 13
Punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare

1. Informațiile obligatorii, pentru toate produsele alimentare, sunt disponibile și ușor accesibile, în conformitate cu prezentul regulament.
2. În cazul produselor alimentare preambalate, informațiile obligatorii apar pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta.
3. Comisia poate să prevadă că anumite mențiuni obligatorii pot fi puse la dispoziție în alt mod decât pe ambalaj sau pe etichetă, cu condiția să fie respectate principiile și cerințele generale prevăzute în capitolul II din prezentul regulament. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).
4. În cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate, se aplică dispozițiile articolului 41.

Articolul 14
Modul de prezentare a mențiunilor obligatorii

1. Fără a aduce atingere legislației comunitare specifice aplicabile anumitor produse alimentare în ceea ce privește cerințele menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(k), atunci când apar pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta, mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) se imprimă pe ambalaj sau pe etichetă cu caractere cu dimensiunea de cel puțin 3 mm și sunt prezentate astfel încât să asigure un contrast considerabil între caracterele tipărite și fond.
2. Mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1), literele (a), (e) și (k) figurează în același câmp vizual.

3. Comisia poate adopta reguli detaliate de prezentare a mențiunilor obligatorii și să extindă cerințele menționate la alineatul (2) asupra mențiunilor obligatorii suplimentare pentru anumite categorii și tipuri de produse alimentare menționate la articolele 10 și 38. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).
4. Dimensiunea minimă a caracterelor menționată la alineatul (1) nu se aplică în cazul ambalajelor sau al recipientelor a căror suprafață maximă este mai mică de 10 cm².
5. Dispozițiile alineatului (2) nu se aplică în cazul produselor alimentare menționate la articolul 17 alineatele (1) și (2).
6. Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt amplasate într-un loc evident, astfel încât să fie ușor vizibile, lizibile și, după caz, indelebile. Acestea nu trebuie să fie în nici un caz disimulate, ascunse, trunchiate sau separate prin orice alte reprezentări scrise sau imagini sau prin orice alt element intercalat.

Articolul 15

Vânzarea la distanță

Fără a aduce atingere cerințelor privind informațiile prevăzute la articolul 9, în cazul produselor alimentare oferite spre vânzare prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță definit la articolul 2 din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță²⁶.

- (a) informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt puse la dispoziție înainte de cumpărare și apar pe suportul de vânzare la distanță sau sunt furnizate prin alte mijloace corespunzătoare;
- (b) mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (d), (f), (g), (h) și (k) sunt obligatorii numai în momentul livrării.

Articolul 16

Cerințe lingvistice

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 alineatul (2), informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt redactate într-o limbă ușor de înțeles de către consumatorii din statele membre în care se comercializează un produs alimentar.
2. Statul membru în care este comercializat un produs alimentar poate să prevadă, pe teritoriul său, ca aceste mențiuni să figureze într-una sau mai multe limbi dintre limbile oficiale ale Comunității.
3. Alineatele (1) și (2) nu se opun redactării mențiunilor în mai multe limbi.

²⁶ JO L 144, 4.6.1997, p. 19.

Articolul 17
Omisiunea anumitor mențiuni obligatorii

1. În cazul buteliilor de sticlă destinate reutilizării, care au un marcaj indelebil și care, prin urmare, nu poartă nici etichetă, nici inel, nici manșetă, sunt obligatorii numai mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f) și (l).
2. În cazul ambalajelor sau al recipientelor a căror suprafață cea mai mare măsoară mai puțin de 10 cm², numai mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f) sunt obligatorii pe ambalaj sau pe etichetă. Mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sunt furnizate prin alte mijloace sau sunt puse la dispoziție la cererea consumatorului.
3. Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare care prevăd o declarație nutrițională obligatorie, declarația menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (l) nu este obligatorie pentru produsele alimentare menționate în anexa IV.

SECȚIUNEA 2

DISPOZIȚII DETALIIATE PRIVIND MENȚIUNILE OBLIGATORII

Articolul 18
Denumirea produsului alimentar

1. Denumirea produsului alimentar este denumirea sa legală. În absența unei asemenea denumiri, denumirea produsului alimentar este denumirea sa curentă sau, în cazul în care nu există o denumire curentă sau aceasta nu este folosită, se indică denumirea descriptivă a produsului alimentar.
2. În anexa V sunt stabilite dispoziții specifice privind utilizarea denumirii produsului alimentar și a mențiunilor care îl însoțesc.

Articolul 19
Lista ingredientelor

1. Lista ingredientelor este precedată de un titlu sau de o mențiune corespunzătoare care conține cuvântul „ingrediente”. Lista respectivă cuprinde toate ingredientele din produsul alimentar, în ordinea descrescătoare a ponderii lor în momentul utilizării lor la fabricarea produsului alimentar.
2. Ingredientele sunt desemnate prin denumirea lor specifică, după caz, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 18 și în anexa V.
3. Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) sunt prevăzute în anexa VI.

Articolul 20
Omisiunea listei de ingrediente

Pentru următoarele produse alimentare nu este obligatorie furnizarea unei liste de ingrediente:

- (a) fructe și legume proaspete, inclusiv cartofi, care nu au fost curățate, tăiate sau nu au făcut obiectul altor tratamente similare;
- (b) ape gazoase, în a căror descriere se indică faptul că sunt gazoase;
- (c) oțeturi de fermentație derivate exclusiv dintr-un singur produs de bază, cu condiția să nu fi fost adăugat niciun alt ingredient;
- (d) brânzeturi, unt, laptele și smântâna fermentate, la care nu au fost adăugate niciun alt fel de ingrediente, cu excepția produselor lactate, a enzimelor și a culturilor de microorganisme necesare fabricării sau a sării necesare pentru fabricarea brânzeturilor, altele decât cele proaspete sau topite;
- (e) vinul, astfel cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, berea și băuturile spirtoase, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. [...] din [...] al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului. Comisia întocmește un raport după [*cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*] privind aplicarea articolului 19 pentru produsele respective, care poate fi însoțit de măsuri specifice de stabilire a normelor de etichetare a ingredientelor. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3);
- (f) produse alimentare care conțin un singur ingredient, cu următoarele condiții:
 - (i) denumirea produsului alimentar să fie identică cu numele ingredientului; sau
 - (ii) denumirea produsului alimentar să permită identificarea clară a naturii ingredientului.

Articolul 21
Omisiunea compușilor unui produs alimentar din lista de ingrediente

Menționarea următorilor compuși ai unui produs alimentar nu este obligatorie în lista de ingrediente:

- (a) compușii unui ingredient care, în cursul procesului de fabricare, au fost temporar extrași pentru fi reîncorporați apoi într-o cantitate care nu depășește conținutul inițial;

- (b) aditivii alimentari și enzimele alimentare:
 - (i) a căror prezență într-un produs alimentar este datorată exclusiv faptului că erau conținuți într-unul sau în mai multe ingrediente ale produsului respectiv, cu condiția să nu mai îndeplinească nicio funcție tehnologică în produsul finit, sau
 - (ii) care sunt utilizați ca adjuvanți tehnologici;
- (c) substanțele utilizate în cantitățile strict necesare ca solvenți sau suporturi pentru substanțe nutriționale, aditivi sau arome;
- (d) substanțele care nu sunt aditivi alimentari, dar care sunt folosite în același mod și în același scop ca și adjuvanții tehnologici și care rămân prezente în produsul finit, chiar dacă sub formă modificată;
- (e) apa:
 - (i) atunci când se utilizează în procesul de fabricație numai pentru a permite reconstituirea unui ingredient utilizat sub formă concentrată sau deshidratată; sau
 - (ii) în cazul lichidului de acoperire care, în mod normal, nu se consumă.

Articolul 22

Etichetarea anumitor substanțe care provoacă alergii sau intoleranțe

1. Orice ingredient menționat în anexa II sau orice substanță derivată dintr-un ingredient menționat în anexa respectivă, sub rezerva excepțiilor prevăzute în anexa respectivă, este indicat pe etichetă cu referință precisă la denumirea ingredientului.

Respectivele indicații nu sunt obligatorii în cazul în care:

- (a) denumirea produsului alimentar se referă în mod clar la ingredientul în cauză; sau
 - (b) ingredientul menționat în anexa II din care provine substanța este inclus deja pe lista de ingrediente.
2. Lista din anexa II este reexaminată sistematic și actualizată, după caz, de către Comisie pe baza celor mai recente informații științifice și tehnice.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (4).
 3. După caz, se pot elabora orientări tehnice pentru interpretarea listei din anexa II, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 49 alineatul (2).

Articolul 23
Indicarea cantității ingredientelor

1. Indicarea cantității unui ingredient sau a unei categorii de ingrediente care au fost utilizate în fabricarea sau la prepararea unui produs alimentar este obligatorie atunci când:
 - (a) ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză figurează în denumirea produsului alimentar sau sunt asociate, în general, de către consumator cu denumirea respectivă; sau
 - (b) ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză sunt scoase în evidență în etichetare prin cuvinte, imagini sau reprezentări grafice; sau
 - (c) ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză sunt esențiale pentru a caracteriza un produs alimentar și a-l distinge de produsele cu care ar putea fi confundat din cauza denumirii sau aspectului său.
2. Comisia poate modifica alineatul (1) prin adăugarea de alte cazuri. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).
3. Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatului (1), inclusiv cazurile specifice în care nu este obligatorie indicarea cantităților pentru anumite ingrediente, sunt prevăzute în anexa VII.

Articolul 24
Cantitatea netă

1. Cantitatea netă a unui produs alimentar este exprimată în litri, centilitri, mililitri, kilograme sau grame, după caz:
 - (a) în unități de volum pentru produsele lichide;
 - (b) în unități de masă pentru alte produse.
2. Comisia poate stabili că exprimarea cantității nete pentru anumite produse alimentare se face în alt mod decât cel descris la alineatul (1). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).
3. Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatului (1), inclusiv cazurile specifice în care nu este obligatorie indicarea cantității nete, sunt prevăzute în anexa VIII.

Articolul 25
Termenul de valabilitate și data expirării

1. În cazul produselor alimentare foarte perisabile din punct de vedere microbiologic și care, din cauza acestui fapt, pot prezenta, după o scurtă perioadă, un pericol imediat pentru sănătatea umană, termenul de valabilitate se înlocuiește cu data expirării.
2. Data corespunzătoare este indicată în conformitate cu anexa IX.
3. Modalitățile de indicare a termenului de valabilitate menționate la punctul 1 litera (c) din anexa IX pot fi precizate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 49 alineatul (2).

Articolul 26
Instrucțiuni de utilizare

1. Instrucțiunile de utilizare a unui produs alimentar sunt indicate astfel încât să permită o utilizare corespunzătoare a acestui produs.
2. Comisia poate să prevadă dispoziții privind modul în care sunt indicate respectivele instrucțiuni în cazul anumitor produse alimentare. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 27
Titrul alcoolic

1. Normele privind indicarea titrului alcoolic volumic, în ceea ce privește produsele corespunzătoare pozițiilor 22.04 și 22.05 din Tariful Vamal Comun, sunt prevăzute în dispozițiile comunitare specifice aplicabile acestor produse.
2. Titrul alcoolic volumic real al băuturilor care conțin peste 1,2% de alcool în volum, altele decât cele menționate la alineatul (1) sunt indicate în conformitate cu anexa X.

SECȚIUNEA 3

DECLARAȚIA NUTRIȚIONALĂ

Articolul 28
Relația cu alte acte legislative

1. Dispozițiile prezentei secțiuni nu se aplică produselor alimentare care intră în domeniul de aplicare a următoarei legislații:

- (a) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare²⁷;
 - (b) Directiva 80/777/CEE a Consiliului din 15 iulie 1980 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale²⁸.
2. Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică fără să aducă atingere dispozițiilor Directivei 89/398/CEE a Consiliului din 3 mai 1989 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele alimentare destinate unei alimentații speciale²⁹ și ale directivelor specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată.

Articolul 29

Conținut

1. Declarația nutrițională cuprinde următoarele informații (denumită în continuare „declarație nutrițională obligatorie”):
- (a) valoarea energetică;
 - (b) cantitatea de lipide, acizi grași saturați, glucide, cu referire în mod special la zaharuri și sare.

Prezentul alineat nu se aplică pentru vin, astfel cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, bere și băuturi spirtoase, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. [...] din [...] al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului. Comisia întocmește un raport după [*cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*] privind aplicarea prezentului alineat pentru produsele respective, care poate fi însoțit de măsuri specifice de stabilire a normelor referitoare la declarația nutrițională pentru aceste produse. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).

2. Declarația nutrițională poate să includă, de asemenea, cantitățile unuia sau mai multor elemente din următoarele:
- (a) acizi grași trans;
 - (b) acizi grași mononesaturați;
 - (c) acizi grași polinesaturați;
 - (d) polioli;

²⁷ JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

²⁸ JO L 229, 30.8.1980, p. 1.

²⁹ JO L 186, 30.6.1989, p. 27.

- (e) amidon;
 - (f) fibre;
 - (g) proteine;
 - (h) oricare dintre mineralele sau vitaminele menționate în partea A punctul 1 din anexa XI și prezente în aliment în cantități semnificative, astfel cum sunt definite în partea A punctul 2 din anexa XI.
3. Declarația cantității substanțelor care aparțin sau sunt componentele uneia din categoriile de nutrienți menționate la alineatul (2) este obligatorie în cazul în care se face o mențiune nutrițională și/sau de sănătate.
 4. Comisia poate modifica listele menționate la alineatele (1) și (2). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 30
Calcul

1. Valoarea energetică se calculează utilizând coeficienții de conversie prevăzuți în anexa XII.
2. Comisia poate stabili și introduce în anexa XII coeficienții de conversie menționați în partea A punctul 1 din anexa XI care să permită un calcul mai exact al conținutului de vitamine și minerale în produsele alimentare. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).
3. Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1) și (2) se referă la produsele alimentare vândute.

După caz, se pot furniza informații cu privire la produsul alimentar după preparare, cu condiția să fie oferite instrucțiuni suficient de detaliate, iar informațiile să se refere la produsul alimentar gata pentru consum.
4. Valorile declarate sunt valori medii, care se bazează, după caz, pe următorii factori:
 - (a) analiza produsului alimentar efectuată de producător; sau
 - (b) un calcul făcut cu ajutorul valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate; sau
 - (c) un calcul obținut pe baza unor date general stabilite și acceptate.

Normele de aplicare pentru indicarea valorii energetice și a nutrienților în ceea ce privește precizia valorilor declarate, în special diferențele dintre valorile declarate și cele stabilite în decursul controalelor oficiale, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 49 alineatul (2).

Articolul 31

Forme de exprimare

1. Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți sau componentele acestora menționate la articolul 29 alineatele (1) și (2) sunt exprimate în unități de măsură prevăzute în partea A din anexa XIII.
2. Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la alineatul (1) sunt exprimate pentru 100 g sau 100 ml sau, sub rezerva dispozițiilor articolului 32 alineatele (2) și (3), pe porție.
3. Declarația nutrițională obligatorie este exprimată, după caz, ca procent din aporturile alimentare de referință stabilite în partea B din anexa XI pentru 100 g, 100 ml sau pe porție. Eventualele mențiuni privind vitaminele și mineralele sunt exprimate, de asemenea, ca procent din aporturile alimentare de referință stabilite în partea A punctul 1 din anexa XI .
4. Declarația privind polioli și/sau amidonul, declarația privind tipul de acizi grași, alta decât declarația obligatorie privind acizii grași saturați menționată la articolul 29 alineatul (1) litera (b), sunt prezentate în conformitate cu partea B din anexa XIII.

Articolul 32

Exprimarea pe porție

1. În afară de declarația nutrițională pentru 100 g sau 100 ml menționată la articolul 31 alineatul (2), informațiile pot fi exprimate pentru fiecare porție, corespunzătoare cantității de pe etichetă, cu condiția să fie precizat numărul de porții din ambalaj.
2. Declarația nutrițională poate fi exprimată numai raportat la porție în cazul în care produsul alimentar este preambalat ca porție individuală.
3. Comisia stabilește modul de exprimare numai raportat la porție pentru produsele alimentare prezentate în ambalaje care conțin mai multe porții de produs, dar care nu au fost ambalate ca porții individuale. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 33

Forme de exprimare suplimentare

1. În afară de formele de exprimare menționate la articolul 31 alineatele (2) și (3), declarația nutrițională poate fi exprimată în alte moduri, cu condiția să fie respectate următoarele cerințe esențiale:

- (a) forma de exprimare are drept scop să faciliteze înțelegerea de către consumator a contribuției sau a importanței produsului alimentar pentru valoarea energetică și conținutul de nutrienți al unui regim alimentar; și
 - (b) se bazează pe aporturile armonizate de referință sau, în absența acestora, pe sfaturile științifice general acceptate privind valoarea energetică și aporturile de nutrienți; și
 - (c) se bazează pe elemente care dovedesc cunoașterea și utilizarea de către consumatorul de rând a prezentării informațiilor.
2. Astfel de forme suplimentare de exprimare menționate la alineatul (1) sunt identificate în cadrul sistemelor naționale menționate la articolul 44.

Articolul 34
Forma de prezentare

1. Mențiunile prevăzute la articolul 31 alineatul (2), referitoare la declarația nutrițională obligatorie, figurează în câmpul vizual principal. După caz, acestea sunt prezentate împreună, în mod clar și în următoarea ordine: cantitatea de lipide, acizi grași saturați, glucide, cu referire în mod special la zaharuri și sare.
2. Declarația nutrițională referitoare la nutrienții menționați la articolul 29 alineatul (2) figurează în același loc și, după caz, în ordinea de prezentare prevăzută în partea C din anexa XIII.

În cazul în care declarația nutrițională nu apare în câmpul vizual principal, aceasta se prezintă sub formă de tabel, cu numerele aliniat, dacă spațiul o permite. În cazul în care spațiul nu permite, declarația se prezintă în formă liniară.

3. În cazul în care declarația nutrițională obligatorie figurează împreună cu declarația referitoare la nutrienții menționați la articolul 29 alineatul (2), ordinea de prezentare a valorii energetice și a nutrienților este, după caz, cea prevăzută în partea C din anexa XIII.
4. În cazurile în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrienți ale unui produs este neglijabilă, declarația nutrițională referitoare la elementele respective poate fi înlocuită cu mențiunea „Conține cantități nesemnificative de ...” amplasată în imediata apropiere a declarației nutriționale, dacă aceasta există.
5. Reprezentările grafice sau simbolurile pentru prezentarea declarației nutriționale pot fi utilizate în cadrul unui sistem național menționat la articolul 44, cu condiția să fie respectate următoarele cerințe esențiale:
- (a) astfel de forme de prezentare nu induc consumatorul în eroare; și
 - (b) există elemente care dovedesc cunoașterea de către consumatorul de rând a unor astfel de forme de prezentare.

6. Comisia poate stabili norme referitoare la alte aspecte ale prezentării declarației nutriționale decât cele menționate la alineatul (5). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 49 alineatul (3).

CAPITOLUL V

INFORMAȚII VOLUNTARE REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

Articolul 35

Cerințe aplicabile

1. Atunci când informațiile referitoare la produsele alimentare prevăzute prin prezentul regulament sunt oferite în mod voluntar, acestea trebuie să respecte cerințele relevante specifice menționate în prezentul regulament.
2. Fără a aduce atingere etichetării în conformitate cu legislația comunitară specifică, se aplică alineatele (3) și (4) atunci când țara de origine sau locul de proveniență al produsului alimentar este menționat în mod voluntar pentru a informa consumatorii că un produs alimentar își are originea sau provine din Comunitatea Europeană sau o anumită țară sau un anumit loc.
3. Atunci când țara de origine sau locul de proveniență al produsului alimentar nu coincide cu cea a ingredientului (ingredientelor) său (sale) de bază, se va menționa, de asemenea, țara de origine sau locul de proveniență al respectivului (respectivelor) ingredient(e).
4. În cazul cărnii, cu excepția celei de vită sau de mânzat, indicarea țării de origine sau a locului de proveniență poate apărea ca un singur loc numai atunci când animalele s-au născut, au fost crescute și sacrificate în aceeași țară sau în același loc. În alte cazuri, se furnizează informații privind fiecare din locurile diferite de naștere, de creștere sau de sacrificare.
5. Comisia stabilește norme de punere în aplicare a alineatului (3). Respectivile măsuri, care au scopul de a modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 49 alineatul (3).
6. Comisia poate stabili norme de punere în aplicare privind condițiile și criteriile de utilizare a mențiunilor oferite în mod voluntar. Respectivile măsuri, care au scopul de a modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 36
Forma de prezentare

Informațiile voluntare nu trebuie incluse în detrimentul spațiului disponibil pentru informațiile obligatorii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII NAȚIONALE

Articolul 37
Principiu

Statele membre pot adopta dispoziții privind informațiile referitoare la produsele alimentare, numai atunci când acest lucru este prevăzut prin prezentul regulament.

Articolul 38
Dispoziții naționale privind mențiunile suplimentare obligatorii

1. În afara mențiunilor obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 10, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 42, statele membre pot solicita mențiuni suplimentare obligatorii pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, din următoarele motive:
 - (a) protecția sănătății publice;
 - (b) protecția consumatorilor;
 - (c) combaterea fraudelor;
 - (d) protecția proprietății industriale și comerciale, a indicațiilor de proveniență, a denumirilor de origine și combaterea concurenței neloiale.

2. În conformitate cu alineatul (1), statele membre pot introduce măsuri privind menționarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență al produselor alimentare numai atunci când există dovada unei legături între anumite calități ale produsului și originea sau proveniența sa. Odată cu notificarea Comisiei în legătură cu astfel de măsuri, statele membre oferă dovezi conform cărora majoritatea consumatorilor acordă o atenție semnificativă furnizării acestor informații.

Articolul 39
Lapte și produse lactate

Statele membre pot adopta măsuri de derogare de la articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (2) în cazul laptelui și al produselor lactate ambalate în recipiente de sticlă destinate reutilizării.

Statele membre comunică Comisiei textul respectivelor măsuri, fără întârziere.

Articolul 40
Băuturi alcoolice

Până la adoptarea dispozițiilor comunitare prevăzute la articolul 20 litera (e), statele membre pot menține normele naționale privind enumerarea ingredientelor în cazul băuturilor care au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2 % în volum.

Articolul 41
Măsuri naționale pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate

1. Pentru produsele alimentare prezentate ne-preambalate la vânzare către consumatorul final și către unitățile de restaurație colectivă sau pentru produsele alimentare ambalate în locul în care sunt vândute la cererea cumpărătorului sau preambalate în vederea vânzării lor imediate, statele membre pot adopta norme detaliate privind modalitatea în care trebuie să fie prezentate mențiunile prevăzute la articolele 9 și 10.
2. Statele membre pot decide să nu solicite furnizarea unora dintre mențiunile prevăzute la alineatul (1), în afara celor specificate la articolul 9 alineatul (1) litera (c), numai dacă unitățile de restaurație colectivă sau consumatorul primește totuși informații suficiente.
3. Statele membre comunică Comisiei textul măsurilor prevăzute la alineatele (1) (2), fără întârziere.

Articolul 42
Procedura de notificare

1. Atunci când se face trimitere la prezentul articol, statele membre care consideră necesară adoptarea noii legislații privind informațiile referitoare la produsele alimentare trebuie să notifice în prealabil Comisia și celelalte state membre de măsurile avute în vedere și să specifice motivele care stau la baza lor.
2. Comisia consultă Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală înființat prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 în cazul în care consideră că o astfel de consultare este utilă sau în cazul în care un stat membru solicită acest lucru.

3. Statul membru în cauză poate lua măsurile avute în vedere numai la trei luni de la notificarea menționată la alineatul (1), cu condiția de a nu fi primit un aviz negativ din partea Comisiei.
4. În cazul în care avizul Comisiei este negativ, se va iniția procedura menționată la articolul 49 alineatul (2) înainte de expirarea perioadei de trei luni prevăzută, pentru a stabili dacă măsurile avute în vedere pot fi puse în aplicare. Comisia poate solicita să se aducă anumite modificări măsurilor avute în vedere. Statul membru în cauză poate lua măsurile avute în vedere numai după ce Comisia a adoptat decizia finală.
5. Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice³⁰ nu se aplică măsurilor cuprinse în procedura de notificare la care s-a făcut referire la alineatele (1)-(4).

Articolul 43
Norme detaliate

Comisia poate adopta norme detaliate de aplicare a prezentului capitol. Respectivele măsuri de modificare a elementelor neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 49 alineatul (2).

CAPITOLUL VII

DEZVOLTAREA SISTEMELOR NAȚIONALE

Articolul 44
Sistemele naționale

1. Statele membre pot adopta, recomanda sau, altfel, viza sistemele naționale reprezentate de norme neobligatorii precum recomandări, orientări, standarde sau orice alte norme neobligatorii, (denumite în continuare „sisteme naționale”) care au drept scop să asigure aplicarea următoarelor dispoziții în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute de:
 - (a) articolul 33 alineatul (2) privind forme suplimentare de exprimare a declarației nutriționale;
 - (b) articolul 34 alineatul (5) privind prezentarea declarației nutriționale.
2. Prin intermediul sistemelor naționale, Comisia poate stabili punerea în aplicare a altor dispoziții prevăzute de legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare, pe lângă cele menționate la alineatul (1), și a cerințelor esențiale aferente. Respectivele măsuri, care au scopul de a modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 49 alineatul (3).

³⁰ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

3. Statele membre pot să dezvolte sisteme naționale din proprie inițiativă sau la cererea părților interesate în conformitate cu principiile și cerințele generale prevăzute în capitolele II și III din prezentul regulament și:
 - (a) în urma cercetărilor amănunțite referitoare la protecția consumatorilor; precum și
 - (b) în urma unei consultări ample a unei serii vaste de părți interesate, prin valorificarea celor mai bune practici.
4. Sistemele naționale includ mecanismele corespunzătoare pentru a permite consumatorilor să identifice produsele alimentare care sunt etichetate în conformitate cu sistemele naționale, pentru a monitoriza nivelul de conformitate cu sistemul și pentru a evalua impactul acestuia.
5. Statele membre furnizează Comisiei detalii privind sistemele naționale menționate la alineatul (1), inclusiv un element de identificare pentru produsele alimentare care sunt etichetate în conformitate cu sistemul național respectiv. Comisia face cunoscute respectivele detalii publicului, în special printr-o pagină web creată în acest scop.
6. Comisia încurajează și organizează schimburi de informații între statele membre și cu aceasta în ceea ce privește adoptarea și implementarea sistemelor naționale. Comisia încurajează participarea părților interesate în cadrul respectivelor schimburi, în special prin intermediul grupului consultativ pentru lanțul alimentar, sănătatea animală și sănătatea plantelor înființat prin Decizia nr. 2004/613/CE a Comisiei din 6 august 2004 privind crearea grupului consultativ pentru lanțul alimentar, sănătatea animală și sănătatea plantelor³¹.
7. În urma consultării cu statele membre, Comisia poate adopta îndrumări privind aplicarea prezentului articol.

Articolul 45

Prezumția de conformitate

1. Toate informațiile referitoare la produsele alimentare furnizate în conformitate cu un sistem național sunt considerate ca respectând cerințele esențiale prevăzute la articolul 44 alineatele (1) și (2).
2. Aplicarea sistemelor naționale nu creează obstacole în ceea ce privește libera circulație a produselor.

³¹ JO L 275, 25.8.2004, p. 17.

Articolul 46
Măsuri comunitare

1. În cazul în care Comisia consideră că un sistem național nu este în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, aceasta poate adopta o decizie, după informarea Comitetului menționat la articolul 49 alineatul (1), prin care solicită unui stat membru să abroge sau să modifice respectivul sistem național.
2. Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare referitoare la dispozițiile prevăzute la articolul 44 alineatele (1) și (2). Respectivile măsuri, care au scopul de a modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 47
Norme de aplicare

Comisia poate adopta norme detaliate de aplicare a prezentului capitol. Respectivile măsuri de modificare a elementelor neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 49 alineatul (2).

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII DE APLICARE, DISPOZIȚII DE MODIFICARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 48
Adaptări tehnice

Sub rezerva dispozițiilor privind modificările anexelor II și III prevăzute la articolul 10 alineatul (2) și articolul 22 alineatul (2), anexele pot fi modificate de către Comisie. Respectivile măsuri, care au scopul de a modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 49 alineatul (3).

Articolul 49
Comitet

1. Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală.
2. În cazul în care se face referire la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia menționată anterior.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată anterior.
4. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată anterior.

Articolul 50

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1924/2006

La articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Obligația și modalitățile de furnizare a informațiilor în conformitate cu [Capitolul IV, Secțiunea 3 din Regulamentul (CE) nr. ... al Parlamentului European și al Consiliului]* unde este făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate se aplică *mutatis mutandis*, cu excepția publicității generice.

În plus, după caz, cantitatea (cantitățile) de substanță(e) care face (fac) obiectul unei mențiuni nutriționale sau de sănătate care nu apar în etichetarea nutrițională sunt menționate, de asemenea, în același câmp vizual cu declarația nutrițională și sunt formulate în conformitate cu articolele 30-32 din [Regulamentul (CE) nr. ...].

* JO L ...,zz/ll/aaaa, p. ...”.

Articolul 51

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1925/2006

1. La articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

“6. Adăugarea unei vitamine sau a unui mineral unui produs alimentar trebuie să se facă astfel încât respectiva vitamină sau respectivul mineral să fie prezent cel puțin într-o cantitate semnificativă atunci când se prevede la [punctul (2) din Partea A a anexei XI la Regulamentul (CE) nr. ...]*. Cantitățile minime, inclusiv orice cantitate mică, prin derogare de la cantitățile semnificative menționate anterior, pentru anumite produse alimentare sau categorii de produse alimentare se adoptă în conformitate cu procedura la care se face referire la articolul 14 alineatul (2).

* JO L ...,zz/ll/aaaa, p. ...”.

2. La articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

“3. Etichetarea nutritivă a produselor la care au fost adăugate vitamine sau minerale și care sunt prevăzute prin prezentul regulament este obligatorie. Informațiile ce trebuie furnizate sunt specificate la articolul 29 alineatul (1) din [Regulamentul (CE) nr. ...] și trebuie să includă cantitățile totale de vitamine și minerale prezente, atunci când acestea se adaugă produselor alimentare”.

Articolul 52

Abrogare

1. Directivele 2000/13/CE, 87/250/CE, 94/54/CE, 1999/10/CE, 2002/67/CE, 2004/77/CE și Regulamentul (CE) nr. 608/2004 se abrogă începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament.
2. Directiva 90/496/CEE se abrogă începând cu [5 ani de la intrarea în vigoare].
3. Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 53

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14 alineatul (1) se aplică de la [*prima zi a lunii, trei ani de la intrarea în vigoare*].

Articolele 29-34 se aplică începând cu [*prima zi a lunii, 3 ani de la intrarea în vigoare*], cu excepția produselor alimentare etichetate de întreprinderi care au, la data intrării în vigoare, mai puțin de 10 angajați și a căror cifră de afaceri anuală și/sau al căror total al bilanțului anual nu depășește 2 milioane EUR, pentru care respectivele articole se aplică începând cu [*prima zi a lunii, 5 ani de la intrarea în vigoare*].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

DEFINIȚII SPECIFICE menționate la articolul 2 alineatul (4)

1. „declarația nutrițională” sau ”etichetarea nutrițională” se referă la informațiile ce consistă din:
 - (a) valoarea energetică; sau
 - (b) valoarea energetică și unul sau mai multe din următoarele elemente nutritive:
 - grăsimi,
 - carbohidrați,
 - fibre,
 - proteine,
 - sare,
 - vitaminele și mineralele menționate în anexa XI, Partea A; punctul (1) și prezente în cantități semnificative după cum se prevede în anexa XI, Partea A; punctul (2).
2. „grăsimi” înseamnă lipidele totale, inclusiv fosfolipidele;
3. „acizi grași saturați” înseamnă acizii grași fără legătură dublă;
4. „acizi grași trans” înseamnă acizi grași cu cel puțin o legătură dublă între atomi de carbon, neconjugată (și anume întreruptă de cel puțin o grupare metilen), în configurație trans;
5. „acizi grași mononesaturați” înseamnă acizii grași cu o legătură dublă în poziție cis;
6. „acizi grași polinesaturați” înseamnă acizi grași cu legături duble cis sau cismetilenice întrerupte;
7. „carbohidrați” înseamnă orice carbohidrat care este metabolizat în organism și care include polioli;
8. „zaharuri” înseamnă toate monozaharidele și dizaharidele prezente într-un produs alimentar, cu excepția poliolilor;
9. „polioli” înseamnă alcoolii care conțin mai mult de două grupări hidroxil;
10. „proteine” înseamnă conținutul de proteine calculat cu formula: $\text{proteine} = \text{azot total Kjeldahl} \times 6,25$;

11. „sare” înseamnă conținutul de sare calculat cu formula: $\text{sare} = \text{sodiu} \times 2,5$;
12. „valoarea medie” înseamnă valoarea care reprezintă cel mai bine cantitatea de elemente nutritive conținută de un anumit produs alimentar și reflectă ajustări care iau în considerare variații sezoniere, modul de consumare și alți factori care ar putea determina variația valorii efective;
13. „câmpul vizual principal” înseamnă câmpul vizual care este cel mai probabil să fie afișat sau făcut vizibil în condiții normale sau uzuale de vânzare sau utilizare.

ANEXA II

INGREDINTE CARE CAUZEAZĂ ALERGII SAU INTOLERANȚE

1. Cereale care conțin gluten (adică grâu, secară, orz, ovăz, grâu spelt, grâu dur sau hibrizi ai acestora) și produse derivate, exceptând:
 - (a) siropurile de glucoză obținute din grâu, inclusiv dextroza³²;
 - (b) maltodextrină obținută din grâu¹;
 - (c) siropurile de glucoză obținute din orz;
 - (d) cereale utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricolă pentru băuturile spirtoase și alte băuturi care conțin o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum.
2. Crustacee și produse derivate.
3. Ouă și produse derivate.
4. Pește și produse derivate, exceptând:
 - (a) gelatina de pește folosită ca suport pentru preparatele de vitamine sau carotenoide;
 - (b) gelatina de pește sau ihtiocolul folosit la limpezirea berii sau a vinului.
5. Arahide și produse derivate.
6. Soia și produse derivate, exceptând:
 - (a) uleiul și grăsimea de soia¹ rafinate complet;
 - (b) tocoferolii naturali combinați (E306), tocoferolul D-alfa natural, acetatul de tocoferol D-alfa natural, succinatul de tocoferol D-alfa natural, obținuți din soia;
 - (c) fitosteroli și esterii de fitosterol derivați din uleiuri vegetale, obținute din soia;
 - (d) esterul de stanol vegetal fabricat din steroli de ulei vegetal, obținuți din soia.
7. Lapte și produse derivate (inclusiv lactoză), exceptând:
 - (a) zer utilizat pentru fabricarea distilațiilor sau a alcoolului etilic de origine agricolă pentru băuturile spirtoase și alte băuturi care conțin o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum;
 - (b) lactitol.

³² Și produsele obținute din acestea, în măsura în care procesul la care sunt supuse nu poate crește nivelul de alergenicitate estimat de autoritate pentru produsul de bază din care au fost obținute.

8. Fructe cu coajă, adică migdale (*Amygdalus communis L.*), alune de pădure (*Corylus avellana*), nuci (*Juglans regia*), anacarde (*Anacardium occidentale*), nuci Pecan [*Carya illinoiesis (Wangenh.) K. Koch*], nuci de Brazilia (*Bertholletia excelsa*), fistic (*Pistacia vera*), nuci de macadamia și nuci de Queensland (*Macadamia ternifolia*) și produse derivate, exceptând:
 - (a) fructe cu coajă utilizate pentru fabricarea distilațiilor sau a alcoolului etilic de origine agricolă pentru băuturile spirtoase și alte băuturi care conțin o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum.
9. Țelină și produse derivate.
10. Muștar și produse derivate.
11. Seminte de susan și produse derivate.
12. Dioxid de sulf și sulfiți în concentrații de peste 10 mg/kg sau 10 mg/litru, exprimate în SO₂.
13. Lupin și produse derivate.
14. Moluște și produse derivate.

ANEXA III

PRODUSE ALIMENTARE PE A CĂROR ETICHETĂ TREBUIE SĂ FIGUREZE UNA SAU MAI MULTE MENȚIUNI SUPLIMENTARE

TIP SAU CATEGORIE DE PRODUS ALIMENTAR	MENȚIUNI
1. PRODUSE ALIMENTARE AMBALATE ÎN ANUMITE GAZE	
1.1 Produse alimentare a căror valabilitate a fost extinsă prin utilizarea gazelor de ambalare autorizată prin Directiva 89/107/CEE a Consiliului ³³ .	„Ambalate în atmosferă protectoare”
2. PRODUSE ALIMENTARE CARE CONȚIN ÎNDULCITORI	
2.1 Produse alimentare care conțin un îndulcitor sau îndulcitori autorizați prin Directiva 89/107/CEE	mențiunea „conține îndulcitor(i)” însoțește numele produsului alimentar.
2.2 Produse alimentare care conțin atât adaos de zahăr, cât și un îndulcitor sau îndulcitori autorizați prin Directiva 89/107/CEE	mențiunea „conține zahăr (zaharuri) și îndulcitor(i)” trebuie să fie adăugată la numele produsului alimentar.
2.3 Produse alimentare care conțin aspartam autorizat prin Directiva 89/107/CEE	„conține o sursă de fenilalanină”
2.4 Produse alimentare care conțin mai mult de 10% poliooli adăugați autorizați prin Directiva 89/107/CEE	„consumul excesiv poate cauza efecte laxative”
3. PRODUSE ALIMENTARE CARE CONȚIN ACID GLICIRIZINIC SAU SAREA SA DE AMONIU	
3.1 Produsele zaharoase sau băuturile care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu, din cauza adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce Glycyrrhiza glabra, într-o concentrație de 100 mg/kg sau 10 mg/l sau mai mult.	mențiunea „conține lemn dulce” se adaugă imediat după lista de ingrediente, cu excepția cazului în care termenul „lemn dulce” se află deja pe lista de ingrediente sau în numele produsului alimentar. În lipsa unei liste de ingrediente, mențiunea va fi specificată alături de numele produsului alimentar.
3.2 Produsele zaharoase care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu din cauza adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce Glycyrrhiza glabra, într-o concentrație de 4 g/kg sau mai mult.	mențiunea „conține lemn dulce-persoanele care suferă de hipertensiune ar trebui să evite consumul excesiv” se adaugă imediat după lista de ingrediente. În lipsa unei liste de ingrediente, mențiunea va fi specificată alături de numele produsului alimentar.

³³ JO L 40, 11.2.1989, p. 27.

<p>3.3 Băuturi care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu din cauza adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce Glycyrrhiza glabra, într-o concentrație de 50 mg/l sau mai mult sau de 300 mg/l sau mai mult, în cazul băuturilor cu o concentrație alcoolică mai mare de 1,2 % în volum³⁴.</p>	<p>mențiunea „conține lemn dulce-persoanele care suferă de hipertensiune ar trebui să evite consumul excesiv” se adaugă imediat după lista de ingrediente. În lipsa unei liste de ingrediente, mențiunea va fi specificată alături de numele produsului alimentar.</p>
<p>4. BĂUTURI CU UN CONȚINUT RIDICAT DE CAFEINĂ</p>	
<p>4.1 Băuturile, cu excepția celor pe bază de cafea, ceai sau extract de cafea sau ceai, atunci când denumirea produsului alimentar include termenul „cafea” sau „ceai”, care:</p> <ul style="list-style-type: none"> – sunt destinate consumului fără modificări și conțin cafeină, oricare ar fi sursa acesteia, într-o proporție mai mare de 150 mg/l, sau – sub formă de concentrat sau formă uscată și, după reconstituire, conțin cafeină, oricare ar fi sursa acesteia, într-o proporție mai mare de 150 mg/l 	<p>Mențiunea „conținut ridicat de cafeină” în același câmp vizual ca și denumirea băuturii, urmată de o mențiune, în paranteze și în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din prezentul regulament, a conținutului de cafeină exprimat în mg/100 ml.</p>

³⁴ Nivelurile se aplică produselor prezentate drept gata pentru consum sau celor reconstituite potrivit instrucțiunilor producătorilor.

5. PRODUSE ALIMENTARE CU ADAOS DE FITOSTEROLI, ESTERI DE FITOSTEROL, FITOSTANOLI SAU ESTERI DE FITOSTANOL	
5.1 Produse alimentare sau ingrediente alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol	<ul style="list-style-type: none"> (1) mențiunea „cu adaos de steroli vegetali” sau „cu adaos de stanoli vegetali” în același câmp vizual cu denumirea produsului alimentar; (2) în lista de ingrediente este menționată cantitatea de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol adăugați (exprimată în procente sau grame de steroli/stanoli vegetali liberi la 100 g sau la 100 ml de produs alimentar); (3) se menționează că produsul este destinat exclusiv persoanelor care doresc să își reducă nivelul colesterolului din sânge; (4) se semnalează că pacienții care urmează un tratament de reducere a nivelului colesterolului trebuie să consume produsul doar sub supraveghere medicală; (5) se semnalează, în mod vizibil, că produsul poate să nu fie adecvat, din punct de vedere nutrițional, femeilor însărcinate, celor care alăptează și copiilor sub cinci ani; (6) se recomandă să se folosească produsul în cadrul unui regim echilibrat și variat, care să conțină un consum regulat de fructe și legume, pentru a ajuta la menținerea nivelului carotenoidelor; (7) în același câmp vizual cu mențiunea prevăzută la punctul 3 de mai sus, apare o mențiune prin care se recomandă a se evita un consum mai mare de 3 g/zi de steroli/stenoli vegetali adăugați; (8) este inclusă o definiție a porției de produs alimentar sau de ingredient alimentar (preferabil în g sau ml) cu o mențiune privind cantitatea de sterol/stenol vegetal conținută de fiecare porție.

ANEXA IV

PRODUSE ALIMENTARE CARE SUNT SCUTITE DE LA CERINȚA DE A FURNIZA DECLARAȚII NUTRIȚIONALE OBLIGATORII

- produse neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;
- produse prelucrate a căror prelucrare constă numai din afumare sau maturare și care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;
- apă destinată consumului uman, inclusiv în cazul în care singurele ingrediente adăugate sunt dioxidul de carbon și/sau arome;
- ierburi, condimente sau amestecuri ale acestora;
- sare și înlocuitori de sare;
- produsele prevăzute de Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare³⁵, boabe de cafea întregi sau măcinate și boabe de cafea decafeinizate întregi sau măcinate;
- infuzii de plante, ceai, ceai decafeinizat, ceai instant sau solubil sau extract de ceai, ceai sau extract de ceai solubil sau instant decafeinizat, la care nu s-au adăugat alte ingrediente;
- oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet, inclusiv cele la care s-au adăugat numai arome;
- arome;
- aditivi alimentari;
- adjuvanți tehnologici;
- enzime alimentare;
- gelatină;
- compuși gelifianti;
- drojdie;
- produse alimentare ambalate sau în recipiente a căror suprafață maximă este mai mică de 25 cm²;
- produse alimentare vândute de persoane fizice în cadrul unor activități ocazionale și nu ca parte a unei întreprinderi, aceasta din urmă implicând o anumită continuitate a activităților și un anumit nivel de organizare;

³⁵ JO L 66, 13.3.1999, p. 26.

- produse alimentare furnizate direct de către producător în cantități mici către consumatorul final sau centrele de comerț cu amănuntul locale care furnizează direct consumatorului;
- produse alimentare în ambalaje interioare care nu sunt destinate vânzării fără un ambalaj exterior (informațiile nutriționale figurează pe ambalajul exterior cu excepția cazurilor în care aparțin categoriilor de produse alimentare care sunt scutite din prezenta anexă).

ANEXA V

DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR ȘI MENȚIUNI SPECIFICE SUPLIMENTARE

PARTEA A – DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR

1. Utilizarea în statul membru de comercializare a denumirii de comercializare sub care produsul este fabricat legal și comercializat în statul membru de producție este admisă.

Cu toate acestea, atunci când aplicarea celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, în special cele prevăzute la art. 9, nu este de natură să permită consumatorilor din statul membru de comercializare să cunoască natura reală a produsului și să îl distingă de produsele cu care ar putea fi confundat, denumirea produsului este însoțită de alte informații descriptive care trebuie să figureze în apropierea acesteia.

2. În cazuri excepționale, denumirea produsului statului membru de producție nu se utilizează în statul membru de comercializare, atunci când produsul pe care ea îl desemnează este atât de diferit, din punct de vedere al compoziției sau al fabricării sale, de produsul cunoscut sub această denumire, încât dispozițiile de la punctul 1 nu sunt suficiente pentru a garanta în statele membre în care se comercializează o informare corectă a consumatorului.
3. Nicio denumire protejată ca proprietate intelectuală, marcă de fabrică sau denumire comercială nu se poate substitui denumirii produsului.

PARTEA B – MENȚIUNI OBLIGATORII CARE ÎNSOȚESC DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR

1. Denumirea produsului alimentar cuprinde sau este însoțită de o mențiune a stării fizice în care se găsește produsul alimentar sau a tratamentului specific care i-a fost aplicat (de exemplu: praf, liofilizat, congelat, congelat rapid, concentrat, afumat), în toate cazurile în care omiterea acestei indicații ar putea induce cumpărătorul în eroare.
2. Produsele alimentare tratate prin radiație ionizantă vor prezenta una din următoarele indicații:

„iradiat” sau „tratată prin radiație ionizantă”.

PARTEA C – CERINȚE SPECIFICE PRIVIND DENUMIREA DE „CARNE TOCATĂ”

1. Criterii de compoziție controlate pe baza unei medii zilnice:

	Conținutul de grăsimi	Raport țesut conjunctiv/ proteine din carne
— carne tocată slabă	≤ 7 %	≤ 12
— carne tocată pură de vită	≤ 20 %	≤ 15
— carne tocată conținând și carne de porc	≤ 30 %	≤ 18
— carne tocată provenind de la alte specii	≤ 25 %	≤ 15

2. Prin derogare de la cerințele prevăzute în capitolul IV din secțiunea V a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, etichetarea trebuie să prezinte mențiunile următoare:
- „procent de grăsimi mai mic de ...”,
 - „raportul țesut conjunctiv/ proteine din carne mai mic de...”.
3. Statele membre pot autoriza introducerea pe piața internă a cărnii tocate care nu îndeplinește criteriile prevăzute la punctul (1) din prezenta parte, prin aplicarea unei mărci comerciale naționale care nu poate fi confundată cu mărcile comerciale definite la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

ANEXĂ VI

SPECIFICAREA ȘI DENUMIREA INGREDIENTELOR

PARTEA A – DISPOZIȚII SPECIFICE PRIVIND SPECIFICAREA INGREDIENTELOR ÎN ORDINEA GREUTĂȚII LOR

Categoria de ingredient	Dispoziție privind specificarea în funcție de greutate
1. Adaos de apă și produse volatile	Se afișează în ordinea greutății lor în cadrul produsului finit. Cantitatea de apă adăugată ca ingredient într-un produs alimentar este determinată scăzând din cantitatea totală a produsului finit cantitatea totală a celorlalte ingrediente utilizate. Această cantitate poate să nu fie luată în considerare dacă, în greutate, ea nu depășește 5 % din produsul finit.
2. Ingrediente utilizate în formă concentrată sau deshidratată și reconstituite în momentul fabricării	Se afișează în ordinea greutății înregistrate înainte de a fi transformate în concentrat sau deshidratate.
3. Ingrediente utilizate în produse alimentare concentrate sau deshidratate care sunt destinate reconstituirii prin adaos de apă	Pot fi afișate în ordinea proporției în produsul reconstituit cu condiția ca lista ingredientelor să prezinte o specificare precum „ingredientele produsului reconstituit” sau „ingrediente ale produsului gata preparat”.
4. Fructe, legume sau ciuperci, din care nici una nu predomină cantitativ în mod semnificativ și care sunt folosite în proporții care pot varia, utilizate într-un amestec, ca ingrediente ale unui produs alimentar	Pot fi grupate pe lista ingredientelor sub denumirea „fructe”, „legume” sau „ciuperci” urmată de specificarea „în proporții variabile”, urmate imediat de o lista a fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente. În astfel de cazuri, amestecul este cuprins în lista cu ingrediente în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), în funcție de greutatea totală a fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente.
5. Amestecurile de condimente sau ierburi, atunci când nici unul sau nici una nu predomină în proporție, în funcție de greutate	Pot fi afișate în altă ordine, cu condiția ca lista ingredientelor să fie însoțită de o specificare cum ar fi „în proporție variabilă”.
6. Ingrediente care reprezintă mai puțin de 2% din produsul finit	Pot fi afișate într-o ordine diferită, după celelalte ingrediente.

Categoria de ingredient	Dispoziție privind specificarea în funcție de greutate
7. Ingrediente care sunt asemănătoare sau se pot înlocui unul cu altul, care ar putea fi utilizate în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar fără a-i modifica compoziția, natura sau valoarea percepută, și cu condiția ca acestea să reprezinte mai puțin de 2% din produsul finit	Pot fi desemnate pe lista ingredientelor prin construcții precum „conține ... și/sau ...”, în cazul în care cel puțin unul din cel mult două ingrediente sunt prezente în produsul finit. Această dispoziție nu se aplică în cazul aditivilor sau al ingredientelor menționate în partea C a prezentei anexe.

PARTEA B – DESEMNAȚIA ANUMITOR INGREDIENTE PRIN DENUMIREA UNEI CATEGORII ÎN LOC DE O DENUMIRE SPECIFICĂ

Ingredientele care aparțin uneia din categoriile de produse alimentare enumerate mai jos și care sunt componentele unui alt produs alimentar pot fi desemnate numai prin denumirea acestei categorii.

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire
1. Uleiuri rafinate, altele decât uleiul de măsline	<p>„Ulei”, completată:</p> <ul style="list-style-type: none"> – fie prin calificativul, după caz, „vegetală” sau „animală”, sau – fie prin indicarea originii specifice vegetale sau animale <p>Adjectivul „hidrogenat” trebuie să însoțească indicarea unui ulei hidrogenat, cu excepția cazurilor în care cantitatea de acizi grași saturați sau trans este inclusă în declarația nutrițională</p>

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire
2. Grăsimi rafinate	<p>„Grăsimi”, completată:</p> <ul style="list-style-type: none"> – fie prin calificativul, după caz, „vegetală” sau „animală”, sau – fie prin indicarea originii specifice vegetale sau animale <p>Adjectivul „hidrogenat” trebuie să însoțească indicarea unei grăsimi hidrogenate, cu excepția cazurilor în care cantitatea de acizi grași saturați sau trans este inclusă în declarația nutrițională</p>
3. Amestecuri de făină provenind din două sau mai multe specii de cereale	„Făină”, urmată de enumerarea speciilor de cereale din care provine, în ordinea descrescătoare a greutății
4. Amidon și amidoane modificate pe cale fizică sau enzimatică	„Amidon”
5. Orice specie de pește, atunci când peștele constituie un ingredient al altui produs alimentar și sub rezerva că denumirea și prezentarea acestui produs nu se referă la o specie anume de pește	„Pește”
6. Orice tip de brânză, atunci când brânza sau amestecul de brânzeturi constituie un ingredient al altui produs alimentar și sub rezerva că denumirea și prezentarea acestui produs nu se referă la un tip anume de brânză	„Brânzeturi”
7. Orice mirodenie care nu depășește 2 % din greutatea produsului	„Mirodenie (mirodenii)” sau „amestec de mirodenii”
8. Orice plante aromatice sau părți de plante aromatice care nu depășesc 2 % din greutatea produsului	„Plantă(plante) aromatică(aromatice)” sau „amestec de plante aromatice”
9. Orice preparate de gume utilizate în fabricarea gumei de bază pentru gumele de mestecat	„Gumă bază”
10. Pesmet de orice origine	„Pesmet”

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire												
11. Orice categorie de zaharoze	„Zahăr”												
12. Dextroză anhidră sau monohidrată	„Dextroză”												
13. Sirop de glucoză și sirop de glucoză anhidru	„Sirop de glucoză”												
14. Toate proteinele din lapte (cazeine, cazeinate și proteine din zer) și amestecurile lor	„Proteine din lapte”												
15. Unt de cacao de presiune, de evacuare sau rafinat	„Unt de cacao”												
16. Toate tipurile de vin astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului	„Vin”												
<p>17. Mușchii scheletici³⁶ ai mamiferelor și ai speciilor de păsări recunoscute ca fiind adecvate consumului uman împreună cu țesutul inclus în mod natural sau aderent, în cazul în care conținutul total de grăsime și țesut conjunctiv nu depășește valorile indicate mai jos și în cazul în care carnea reprezintă un ingredient al altui aliment. Produsele acoperite de definiția „carne separată mecanic” se exclud din această definiție.</p> <p>Conținuturile maxime de grăsime și țesut conjunctiv pentru ingredientele desemnate de termenul „carne de...”</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th><i>Specii</i></th> <th><i>Grăsime (%)</i></th> <th><i>Țesut conjunctiv³⁸ (%)</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Mamiferele (altele decât iepurii și porcinele) și amestecurile de specii în care predomină mamiferele.</td> <td>25</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>Porcine</td> <td>30</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>Păsări și iepuri</td> <td>15</td> <td>10</td> </tr> </tbody> </table>	<i>Specii</i>	<i>Grăsime (%)</i>	<i>Țesut conjunctiv³⁸ (%)</i>	Mamiferele (altele decât iepurii și porcinele) și amestecurile de specii în care predomină mamiferele.	25	25	Porcine	30	25	Păsări și iepuri	15	10	„carne de ...” și denumirea ³⁷ speciilor de animale de la care provine
<i>Specii</i>	<i>Grăsime (%)</i>	<i>Țesut conjunctiv³⁸ (%)</i>											
Mamiferele (altele decât iepurii și porcinele) și amestecurile de specii în care predomină mamiferele.	25	25											
Porcine	30	25											
Păsări și iepuri	15	10											

³⁶ Diafragma și mușchii masețeri fac parte din mușchii scheletici în timp ce inima, limba, mușchii capului (alții decât mușchii masețeri), mușchii carpieni, tarsieni și cei ai cozii sunt excluși.

³⁷ Pentru etichetarea în limba engleză, această desemnare poate fi înlocuită prin denumirea generică a ingredientului pentru speciile de animale în cauză.

³⁸ Conținutul de țesut conjunctiv se calculează pe baza raportului dintre conținutul de colagen și conținutul de proteină din carne. Conținutul de colagen se obține prin înmulțirea conținutului de hidroxiprolină cu 8.

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire
<p>Dacă aceste limite maxime sunt depășite, dar toate celelalte criterii pentru definirea termenului „carne” sunt respectate, conținutul de „carne de...” trebuie să fie ajustat în sens descrescător în consecință iar lista ingredientelor trebuie să menționeze, pe lângă termenul „carne de ...”, prezența grăsimilor și/sau a țesutului conjunctiv.</p>	
<p>18. Toate tipurile de produse cuprinse în definiția „carne separată mecanic”.</p>	<p>„carne separată mecanic” și denumirea ⁽³⁾ speciilor de animale de la care provine</p>

PARTEA C – DESEMNAREA ANUMITOR INGREDIENTE CU DENUMIREA CATEGORIEI ACESTORA, URMATĂ DE DENUMIREA SPECIFICĂ SAU DE NUMĂRUL CE

Aditivi alimentari sau enzime, altele decât cele specificate în articolul 21 litera (b) aparținând uneia dintre categoriile enumerate în prezenta parte, trebuie să fie desemnate cu denumirea categoriei acestora, urmată de denumirea specifică sau, dacă este cazul, de numărul CE. În cazul în care un ingredient aparține mai multor categorii, este indicată categoria care corespunde funcției sale principale în cazul alimentului respectiv. Cu toate acestea, indicația „amidon modificat” trebuie întotdeauna să fie însoțită de indicarea originii sale vegetale specifice, atunci când acest ingredient poate să conțină gluten.

Acidifiant
Corector de aciditate
Antiaglomerant
Antispumant
Antioxidant
Agent de încărcare
Colorant
Emulsificator
Săruri de topire³⁹
Agent de întărire
Potențiator de aromă
Ameliorator de făină
Gelifiant
Agent de glazurare
Agent de umezire
Amidon modificat⁴⁰
Conservant
Gaz de propulsare
Agent de afânare
Stabilizator
Îndulcitor
Agent de îngroșare

³⁹ Doar pentru brânzeturile topite și produsele pe bază de brânzeturi topite.
⁴⁰ Denumirea specifică sau numărul CE nu sunt obligatorii.

PARTEA D – DESEMNAREA AROMELOR PE LISTA INGREDIENTELOR

1. Aromele sunt desemnate fie sub numele de „aromă(e)”, fie sub o denumire mai specifică sau o descriere a aromei.
2. Chinina și/sau cafeina folosite ca arome pentru producerea sau prepararea unui aliment se menționează în funcție de denumire pe lista ingredientelor, imediat după cuvântul „aromă/arome”.
3. Termenul „natural” sau orice altă expresie care, în esență, are același înțeles poate fi utilizat doar pentru aromele în care componenta de aromatizare conține în exclusivitate substanțele aromatizante în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Directiva 88/388/CEE și/sau preparatele aromatizante prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din directiva respectivă.
4. Dacă denumirea aromei conține o trimitere la natura sau la originea vegetală sau animală a substanțelor utilizate, termenul „natural” sau orice altă expresie care în esență are același înțeles nu poate fi utilizat decât dacă partea aromatizantă a fost izolată prin procedee fizice corespunzătoare, prin procedee enzimatică sau microbiologice, sau prin procedee tradiționale de preparare a produselor alimentare numai sau aproape numai plecând de la alimentul sau de la sursa de arome respectivă.

PARTEA E – DESEMNAREA INGREDIENTELOR COMPUSE

1. Un ingredient compus poate să figureze pe lista ingredientelor sub denumirea sa, în măsura în care aceasta este prevăzută de reglementări sau este consacrată prin folosire, în funcție de ponderea sa cantitativă, și urmat imediat de enumerarea propriilor ingrediente.
2. Enumerarea ingredientelor nu este obligatorie pentru ingredientele compuse:
 - (a) în cazul în care compoziția ingredientului compus este definită în legislația comunitară în vigoare și în măsura în care ingredientul compus reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit; cu toate acestea, respectiva dispoziție nu se aplică aditivilor alimentari, sub rezerva dispozițiilor articolului 21 literele (a) - (d); sau
 - (b) în cazul ingredientelor compuse formate din amestecuri de condimente și/sau plante aromatice, care reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit, cu excepția aditivilor alimentari, sub rezerva dispozițiilor articolului (21) literele (a) - (d); sau
 - (c) în cazul în care ingredientul compus este un aliment pentru care legislația comunitară nu prevede indicarea listei de ingrediente.

ANEXA VII

INDICAREA CANTITATIVĂ A INGREDIENTELOR

1. Nu este necesară indicarea cantitativă:
 - (a) pentru un ingredient sau o categorie de ingrediente:
 - (i) a căror greutate netă după scurgere este indicată în conformitate cu punctul 5 la anexa VIII; sau
 - (ii) a căror cantitate este obligatoriu să figureze deja pe etichetă în conformitate cu dispozițiile comunitare; sau
 - (iii) care sunt utilizate în doză mică în scopul aromatizării; sau
 - (iv) care, deși figurează în denumirea alimentului, nu pot să influențeze alegerea consumatorului din statul membru de comercializare deoarece variația de cantitate nu este esențială pentru a caracteriza alimentul sau de natură să îl distingă de alte produse similare; sau
 - (b) atunci când dispozițiile comunitare speciale stabilesc în mod precis cantitatea de ingredient sau categoria de ingrediente fără a prevedea indicarea lor pe etichetă; sau
 - (c) în cazurile la care se face referire în anexa VI partea A punctele 4 și 5.
2. Articolul 23 alineatul (1) literele (a) și (b) nu se aplică în cazul :
 - (a) oricărui ingredient sau categorie de ingrediente cuprinse în indicația „cu îndulcitor(i)” sau „cu zahăr (zaharuri) și îndulcitor(i)” în cazul în care acea indicație însoțește denumirea alimentului, în conformitate cu anexa III; sau
 - (b) oricărei vitamine și mineral adăugate în cazul în care această substanță face obiectul unei declarații nutriționale.
3. Indicarea cantității unui ingredient sau categorie de ingrediente :
 - (a) este exprimată în procente care trebuie să corespundă cantității de ingredient sau de ingrediente în momentul utilizării acestuia/acestora; și
 - (b) apare în cadrul sau imediat lângă denumirea alimentului sau în lista ingredientelor, lângă ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză.

4. Prin derogare de la punctul 3,

- (a) în cazul în care alimentele au suferit o pierdere de umiditate ca urmare a unui tratament termic sau de alt tip, cantitatea trebuie exprimată în procente care trebuie să corespundă cantității de ingredient(e) utilizată/utilizate raportată la produsul finit, cu excepția cazului în care această cantitate sau cantitatea totală a tuturor ingredientelor indicate pe etichetă depășește 100%, caz în care cantitatea este indicată pe baza greutății ingredientului/ingredientelor utilizat(e) la prepararea a 100 g de produs finit;
- (b) cantitatea ingredientelor volatile este indicată în funcție de cantitatea din produsul finit;
- (c) cantitatea de ingrediente utilizate în formă concentrată sau deshidratată și reconstituite pe parcursul procesului de fabricație poate fi indicată în funcție de greutatea de dinainte de concentrare sau deshidratare;
- (d) în cazul alimentelor concentrate sau deshidratate, care urmează a fi reconstituite prin adăugarea de apă, cantitatea de ingrediente poate fi indicată în funcție de cantitatea din produsul reconstituit.

ANEXA VIII

DECLARAREA CANTITĂȚII NETE

1. Nu este obligatorie indicarea cantității nete în cazul alimentelor:
 - (a) care sunt supuse unor pierderi considerabile din volumul sau din masa lor și care sunt vândute la bucată sau cântărite în fața cumpărătorului; sau
 - (b) a căror cantitate netă este mai mică de 5 grame sau de 5 mililitri; această dispoziție nu se aplică, cu toate acestea, în cazul ingredientelor și plantelor aromatice.
2. Atunci când indicarea unui anumit tip de cantitate (cum ar fi cantitatea nominală, cantitatea minimală, cantitatea medie) este prevăzută de dispozițiile comunitare sau, în absența acestora, de dispozițiile de drept intern, această cantitate este cantitatea netă în sensul prezentului regulament.
3. Atunci când un produs preambalat este constituit din două sau mai multe produse preambalate individuale, care conțin aceeași cantitate din același produs, indicarea cantității nete este dată menționând cantitatea netă conținută în fiecare ambalaj individual și numărul lor total. Totuși, aceste mențiuni nu sunt obligatorii atunci când numărul total al ambalajelor individuale poate să fie ușor de văzut și de calculat din exterior și atunci când cel puțin o indicație a cantității nete din fiecare ambalaj individual poate să fie clar văzută din exterior.
4. Atunci când un produs preambalat este constituit din două sau mai multe ambalaje individuale, care nu sunt considerate unități de vânzare, indicarea cantității nete este dată menționând cantitatea netă totală și numărul total de ambalaje individuale.
5. Atunci când un aliment solid este prezentat într-un mediu lichid de acoperire, greutatea netă după scurgere a componentei solide este, de asemenea, indicată pe etichetă.

În sensul prezentului punct, prin „mediu lichid” se înțeleg produsele menționate în continuare, eventual în amestecuri între ele și, de asemenea, atunci când ele se prezintă congelate sau congelate rapid, cu condiția ca lichidul să nu fie decât accesoriu în raport cu elementele esențiale ale acestui preparat și să nu influențeze, în consecință, în mod decisiv cumpărarea: apă, soluții apoase de săruri, saramuri, soluții apoase de acizi alimentari, oțet, soluții apoase de zaharuri, soluții apoase de alte substanțe sau materii edulcorante, sucuri de fructe sau de legume în cazul fructelor sau legumelor.

ANEXĂ IX

TERMENUL DE VALABILITATE

1. Termenul de valabilitate este indicat după cum urmează:

(a) Data trebuie să fie precedată de termenii:

- „A se consuma de preferință înainte de...”, atunci când data conține indicarea zilei,
- „A se consuma înainte de sfârșitul ...”, în celelalte cazuri.

(b) Mențiunile prevăzute la punctul (a) sunt însoțite:

- fie de data însăși, sau
- fie de o referință la locul în care data este indicată pe etichetă.

În caz de nevoie, aceste mențiuni sunt completate cu indicații privind condițiile de conservare a căror respectare asigură valabilitatea indicată.

(c) Data se compune din indicarea, clar și în ordine, a zilei, lunii și anului.

Cu toate acestea, în cazul alimentelor:

- a căror valabilitate este mai mică de trei luni, indicarea zilei și a lunii este suficientă,
- a căror valabilitate este mai mare de trei luni, dar nu depășește optsprezece luni, indicarea lunii și a anului este suficientă,
- a căror valabilitate este mai mare de optsprezece luni, indicarea anului este suficientă.

(d) Sub rezerva dispozițiilor comunitare care impun alte indicații cu privire la dată, menționarea termenului de valabilitate nu este cerută în cazul:

- fructelor și legumelor proaspete, inclusiv cartofii, care nu au fost curățate, tăiate sau nu au făcut obiectul altui tratament similar; această derogare nu se aplică semințelor încolțite și altor produse similare, cum ar fi germenii de leguminoase,
- vinurilor, vinurilor licoroase, vinurilor spumoase, vinurilor aromatizate și produselor similare obținute din alte fructe decât strugurii, precum și băuturilor care corespund codurilor NC 22060091, 22060093 și 22060099 și sunt fabricate din struguri sau din must de struguri,
- băuturilor care conțin 10 % sau mai mult alcool în volum,

- băuturilor răcoritoare nealcoolice, sucurilor de fructe, nectarurilor de fructe și băuturilor alcoolice care conțin peste 1,2 % alcool în volum prezentate în recipiente individuale mai mari de cinci litri, destinate a fi livrate unităților de restaurație colectivă,
- produselor de panificație și de patiserie care, prin natura lor, sunt consumate în mod normal într-un răstimp de douăzeci și patru de ore după fabricare,
- oțeturilor,
- sării de bucătărie,
- zahărului în stare solidă,
- produselor zaharoase care constau aproape exclusiv din zaharuri aromatizate și/sau colorate,
- gumelor de mestecat și produselor similare de mestecat,
- porțiilor individuale de înghețată.

2. Data limită de consum este indicată după cum urmează:

- (a) Trebuie să fie precedată de termenii „expiră la data de..”;
- (b) Termenii prevăzuți la punctul (a) sunt însoțiți de:
 - fie de data însăși, sau
 - fie de o referință la locul în care data este indicată pe etichetă.

Aceste informații sunt urmate de o descriere a condițiilor de conservare care trebuie respectate.

- (c) Data se compune din indicarea, clar și în ordine, a zilei, lunii și, eventual, a anului.

ANEXA X

CONCENTRAȚIA ALCOOLICĂ

Concentrația alcoolică reală în volum a băuturilor care conțin mai mult de 1,2% de alcool în volum este indicată printr-o cifră care nu are mai mult de o zecimală. Aceasta este urmată de simbolul „% vol” și poate fi precedată de termenul „alcool” sau de abrevierea „alc.”.

Concentrația alcoolică este stabilită la 20° C.

Toleranțele pozitive și negative permise în ceea ce privește indicarea concentrației alcoolice în volum și exprimate în valori absolute sunt enumerate în tabelul următor. Acestea se aplică fără a aduce atingere toleranțelor care rezultă din metoda de analiză utilizată pentru determinarea concentrației alcoolice.

Descrierea băuturii	Toleranță pozitivă sau negativă
1. Bere cu o concentrație alcoolică care nu depășește 5,5 % vol.; băuturi de la subpoziția 22.07 B II din Tariful Vamal Comun și fabricate din struguri;	0,5 % vol;
2. Bere cu o concentrație alcoolică care depășește 5,5 % vol.; băuturi de la subpoziția 22.07 B I din Tariful Vamal Comun și fabricate din struguri; diverse tipuri de cidru, cidru din pere și alte băuturi fermentate similare, obținute din alte fructe decât struguri, eventual petiante sau spumante; băuturi pe bază de miere fermentată;	1 % vol;
3. Băuturi care conțin fructe sau părți de plante macerate	1,5 % vol;
4. Orice alte băuturi care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum	0,3 % vol;

ANEXA XI

CONSUMUL DE REFERINȚĂ

PARTEA A – CONSUMUL DE REFERINȚĂ DE VITAMINE ȘI MINERALE (ADULȚI)

1. Vitamine și minerale care pot fi declarate și dozele zilnice recomandate ale acestora (DZR)

Vitamina A (μg)	800	Vitamina B12 (μg)	1
Vitamina D (μg)	5	Biotină (mg)	0,15
Vitamina E (mg)	10	Acid pantotenic (mg)	6
Vitamina C (mg)	60	Calciu (mg)	800
Tiamină (mg)	1,4	Fosfor (mg)	800
Riboflavină (mg)	1,6	Fier (mg)	14
Niacină (mg)	18	Magneziu (mg)	300
Vitamina B6 (mg)	2	Zinc (mg)	15
Acid folic (μg)	200	Iod (μg)	150

2. Cantități semnificative de vitamine și minerale

În general, cantitatea care trebuie luată în considerare pentru a stabili ce înseamnă cantitate semnificativă reprezintă 15% din doza recomandată prevăzută la punctul 1 pentru 100 g sau 100 ml sau per ambalaj, în cazul în care acesta conține numai o singură porție.

**PARTEA B – CONSUMUL DE REFERINȚĂ DE ENERGIE ȘI NUTRIENȚI
SELECTAȚI ALȚI DECÂT VITAMINE ȘI MINERALE (ADULȚI)**

Energie sau nutrient	Consumul de Referință
Energie	8400 kJ (2000 kcal)
Grăsimi totală	70 g
Acizi grași saturați	20 g
Glucide	230 g
Zaharuri	90 g
Sare	6 g

ANEXA XII

FACTORI DE CONVERSIE

FACTORI DE CONVERSIE PENTRU CALCULUL VALORII ENERGETICE

Valoarea energetică care urmează să fie declarată se calculează utilizând următorii factori de conversie:

— glucide (cu excepția poliolor)	4 kcal/g —17 kJ/g
— polioli	2,4 kcal/g —10 kJ/g
— proteine	4 kcal/g —17 kJ/g
— lipide	9 kcal/g —37 kJ/g
— salatriu	6 kcal/g —25 kJ/g
— alcool etilic (etanol)	7 kcal/g —29 kJ/g
— acizi organici	3 kcal/g —13 kJ/g

ANEXA XIII

EXPRIMAREA ȘI PREZENTAREA DECLARAȚIEI NUTRIȚIONALE

PARTEA A - EXPRIMAREA DECLARAȚIEI NUTRIȚIONALE

Unitățile care vor fi folosite în declarația nutrițională sunt următoarele:

— energie	kJ și kcal
— lipide	grame (g)
— glucide	
— fibre	
— proteine	
— sare	
— vitamine și minerale	unitățile menționate în anexa XI partea A punctul 1
— alte substanțe	unitățile potrivite pentru substanțele individuale în cauză

PARTEA B – ORDINEA PREZENTĂRII DECLARAȚIEI PRIVIND COMPONENTELE GLUCIDELOR ȘI GRĂSIMILOR

1. În cazul în care polioli și/sau amidonul sunt declarate, această declarație trebuie prezentată în următoarea ordine:

glucide	g
din care:	
— zaharuri	g
— polioli	g
— amidon	g

2. În cazul în care cantitatea și/sau tipul de acizi grași este declarată, această declarație trebuie prezentată în următoarea ordine:

lipide	g
din care:	
— acizi grași saturați	g
— acizi grași trans	g
— acizi grași mononesaturați	g
— acizi grași polinesaturați	g

PARTEA C – ORDINEA PREZENTĂRII VALORII VNERGETICE ȘI NUTRIENȚILOR CARE APAR ÎNTR-O DECLARAȚIE NUTRIȚIONALĂ

Ordinea prezentării informațiilor referitoare la valoarea energetică și nutrienți, după caz, este următoarea:

valoare energetică	kJ și kcal
lipide	g
din care	
— acizi grași saturați	g
— acizi grași trans	g
— acizi grași mononesaturați	g
— acizi grași polinesaturați	g
glucide	g
din care	
— zaharuri	g
— polioli	g
— amidon	g
fibre	g
proteine	g
sare	g
vitamine și minerale	unitățile menționate în anexa XI partea A punctul 1

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. DENUMIREA PROPUNERII:

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare

2. CADRUL ABM/ABB (GESTIONARE/ÎNTOCMIRE A BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI)

Domeniul/domeniile politicilor în cauză și activitatea asociată/activitățile asociate:
Sănătate și protecția consumatorului - Siguranța alimentară, sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor

3. LINII BUGETARE

3.1. Linii bugetare [linii operaționale și linii aferente de asistență tehnică și administrativă (foste linii B..A)] inclusiv titlurile:

Fără implicații financiare.

3.2. Durata acțiunii și a impactului financiar:

Durată nedeterminată

3.3. Caracteristici bugetare:

Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Nouă	Contribuție AELS	Participarea țărilor candidate	Rubrica perspectiv a financiară

4. SINTEZA RESURSELOR

4.1. Resurse financiare

4.1.1. Sinteza creditelor de angajament (CA) și al creditelor de plată (CP)

milioane de euro (cu 3 zecimale)

Natura cheltuielilor	Secțiunea nr.	Anul n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 și ulterior	Total
----------------------	---------------	--------	-------	-------	-------	-------	-------------------	-------

Cheltuieli operaționale⁴¹

Credite de angajament (CA)	8.1.	a						
Credite de plată (CP)		b						

Cheltuieli administrative incluse în suma de referință⁴²

Asistență tehnică și administrativă (CND)	8.2.4.	c						
---	--------	---	--	--	--	--	--	--

SUMA TOTALĂ DE REFERINȚĂ

Credite de angajament		a+c						
Credite de plată		b+c						

Cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință⁴³

Resurse umane și cheltuieli conexe (CND)	8.2.5.	d						
Cheltuieli administrative, altele decât resurse umane și costuri conexe, care nu sunt incluse în suma de referință (CND)	8.2.6.	e						

⁴¹ Cheltuieli care nu intră sub incidența capitolului xx 01 al titlului xx respectiv.

⁴² Cheltuieli care intră sub incidența articolului xx 01 04 din titlul xx.

⁴³ Cheltuieli în cadrul Capitolului xx 01, altele decât articolele xx 01 04 sau xx 01 05.

Totalul indicativ al costului acțiunii

TOTAL CA, inclusiv costul resurselor umane		a+c +d +e							
TOTAL CP, inclusiv costul resurselor umane		b+c +d +e							

Detalii privind cofinanțarea

În cazul în care propunerea necesită cofinanțare din partea statelor membre sau a altor organisme (vă rugăm specificați care sunt acestea), o estimare a nivelului acestei cofinanțări trebuie prezentată în tabelul de mai jos (pot fi inserate rânduri suplimentare dacă sunt prevăzute organisme diferite pentru asigurarea cofinanțării):

milioane de euro (cu 3 zecimale)

Organism cofinanțator		Anul n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 și ulterior	Total
.....	f							
TOTAL CA cu cofinanțare	a+c +d +e +f							

4.1.2. Compatibilitatea cu programarea financiară

- Propunerea este compatibilă cu programarea financiară existentă.
- Propunerea necesită reprogramarea rubricii corespunzătoare din perspectiva financiară.
- Propunerea poate necesita aplicarea dispozițiilor Acordului interinstituțional⁴⁴ (și anume instrumentul de flexibilitate sau revizuirea perspectivei financiare).

⁴⁴ A se vedea punctele 19 și 24 din acordul interinstituțional.

4.1.3. Incidența financiară asupra veniturilor

Propunerea nu are impact financiar asupra veniturilor.

Propunerea are impact financiar – efectul asupra veniturilor este următorul:

milioane EUR (cu o zecimală)

Linia bugetară	Venitul	Anterior acțiunii [Anul n-1]	Situția după acțiune					
			[Anul n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁴⁵
	(a) Venitul în valoare absolută							
	(b) Modificări ale venitului	Δ						

4.2. Resursele umane FTE (inclusiv funcționari, personal temporar și extern) – a se vedea detaliile de la punctul 8.2.1.

Necesar anual	Anul n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 și ulterior
Totalul efectivilor de resurse umane						

5. CARACTERISTICI ȘI OBIECTIVE

Detaliile privind contextul propunerii trebuie menționate în expunerea de motive. Această secțiune din fișa financiară legislativă trebuie să cuprindă următoarele informații specifice suplimentare:

5.1. Realizare necesară pe termen scurt sau lung

Regulamentul propus privind furnizarea de informații referitoare la alimente consumatorilor reformează și actualizează normele actuale privind etichetarea alimentelor aplicabile alimentelor în general. Stabilește un mecanism flexibil de tip ascendent care va permite părților interesate să aducă inovații în ceea ce privește etichetarea alimentelor și normele de etichetare în vederea adaptării la piețe diferite și aflate în continuă schimbare și la cerințele consumatorilor.

⁴⁵ Se adaugă coloane suplimentare după caz, și anume dacă durata acțiunii depășește 6 ani.

Normele privind etichetarea nutrițională sunt reformate împreună cu dispozițiile generale privind etichetarea alimentelor. Propunerea face obligatorie etichetarea nutrițională pe câmpul vizual principal al etichetei alimentului și permite dezvoltarea celor mai bune practici în ceea ce privește prezentarea informațiilor nutriționale.

Este prevăzută o perioadă de tranziție de 3 ani pentru aplicarea noilor norme.

5.2. Valoarea adăugată a implicării comunitare, coerența propunerii cu alte instrumente financiare și eventuala sinergie

5.3. Obiective, rezultate estimate și indicatori adiacenți ai propunerii în cadrul gestiunii pe activități (GPA)

Obiectivele principale ale legislației constau în :

- a permite consumatorilor să facă alegeri avizate, sigure, sănătoase și durabile;
- a oferi consumatorilor informații relevante, utile și legitime;
- a asigura buna funcționare a pieței interne;
- a sprijini un mediu concurențial al pieței.

Luând în calcul aceste obiective, domeniul larg de aplicare al revizuirii reflectă următoarele obiective specifice:

- asigurarea consistenței și clarității în ceea ce privește furnizarea de informații;
- protejarea sănătății consumatorilor și abordarea cerințelor specifice de informații ale consumatorilor;
- evitarea etichetării înșelătoare;
- permiterea inovării de către industrie în vederea utilizării etichetării pentru a-și promova produsele.

Următorii indicatori vor fi monitorizați: notificarea de către statele membre a sistemelor naționale care vizează furnizarea către consumatori de informații referitoare la alimente.

5.4. Modalități de punere în aplicare (indicative)

Indicați mai jos metoda sau metodele⁴⁶ alese pentru implementarea măsurii.

- X Gestiune centralizată
- X direct de către Comisie

⁴⁶ În cazul în care sunt indicate mai multe modalități, vă rugăm să oferiți detalii în cadrul rubricii „Observații” de la acest punct.

- indirect, prin delegare către:
 - agenții executive
 - organisme înființate de Comunități, astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar
 - organisme naționale din sectorul public/organisme naționale în serviciul public
- Gestione comună sau descentralizată
 - împreună cu state membre
 - împreună cu țări terțe
- Gestione în comun cu organizații internaționale (a se preciza)

Observații:

6. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

6.1. Sistemul de monitorizare

Monitorizarea generală a legislației privind etichetarea este inclusă în Regulamentul 882/2004 privind controalele oficiale ale hranei pentru animale și ale produselor alimentare. Acest regulament prevede că statele membre pun în aplicare în mod eficient cerințele privind legislația referitoare la alimente. Comisia (Oficiul Alimentar și Veterinar) controlează aplicarea corectă de către statele membre.

Monitorizarea va fi întreprinsă de către Comisie și statele membre, de exemplu prin rapoarte din partea statelor membre, a ONG-urilor și prin activități de auto-monitorizare ale industriei.

6.2. Evaluare

6.2.1. *Evaluare ex ante*

6.2.2. *Măsuri luate ca urmare a unei evaluări intermediare/ex post (concluzii din experiențe similare anterioare)*

6.2.3. *Condițiile și frecvența evaluărilor viitoare*

Comisia ar trebui să întreprindă o evaluare a noii legislații între 5 și 7 ani după punerea în aplicare deplină a legislației în vederea evaluării relevanței sale în ceea ce privește nevoile părților interesate. În special, un astfel de evaluare ar trebui să se concentreze pe adaptarea și eficiența sistemelor naționale în vederea evaluării necesității unor norme comunitare privind aspecte pentru care au fost adoptate sisteme naționale neobligatorii.

7. MĂSURI ANTIFRAUDĂ

8. DETALII PRIVIND RESURSELE

8.1. Obiectivele propunerii în perspectiva costurilor

Credite de angajament în milioane de euro (cu 3 zecimale)

(A se indica titlurile obiectivelor, acțiunilor și realizărilor)	Tip de realizări	Cost mediu	Anul n		Anul n+1		Anul n+2		Anul n+3		Anul n+4		Anul n+5 și ulterior		TOTAL	
			Nr. rezultelor	Cost total	Nr. rezultelor	Cost total	Nr. rezultelor	Cost total	Nr. rezultelor	Cost total	Nr. rezultelor	Cost total	Nr. rezultelor	Cost total	Nr. rezultelor	Cost total
OBIECTIV OPERAȚIONAL nr. 1 ⁴⁷																
COST TOTAL																

⁴⁷ În conformitate cu descrierea din secțiunea 5.3.

8.2. Cheltuieli administrative

8.2.1. Numărul și tipul de resurse umane

Tipuri de posturi		Personal care urmează să fie alocat pentru gestionarea acțiunii prin utilizarea resurselor existente și/sau suplimentare (număr de posturi/ENI)					
		Anul n	Anul n+1	Anul n+2	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5
Funcționari sau personal temporar ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2
Personal finanțat ⁴⁹ în temeiul articolului XX 01 02							
Alte tipuri de personal ⁵⁰ finanțat în temeiul articolului XX 01 04/05							
TOTAL		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Descrierea sarcinilor care decurg din acțiune

Punerea în aplicare a regulamentului, de exemplu adoptarea orientări și de implementare a măsurilor, gestionarea notificării măsurilor naționale în consultație cu Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală. Comisia va facilita, de asemenea, schimbul de informații între ea și statele membre privind sistemele naționale și va pune la dispoziția publicului detaliile sistemelor naționale și va monitoriza dezvoltarea și aplicarea acestora.

⁴⁸ Ale căror costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

⁴⁹ Ale căror costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

⁵⁰ Ale cărui costuri sunt incluse în suma de referință.

8.2.3. Originea resurselor umane (statutare)

În cazul în care se indică mai multe surse, vă rugăm să indicați numărul posturilor corespunzătoare fiecăreia dintre acestea.

- Posturi alocate în prezent pentru gestionarea programului și care vor fi înlocuite sau extinse
- Posturi prealocate în cadrul exercițiului SPA/PPB pentru anul n
- Posturi de solicitat în cadrul următoarei proceduri SPA/PPB
- Posturi care vor fi redistribuite utilizându-se resursele existente în cadrul serviciului de gestionare (reorganizare internă)
- Posturi necesare pentru anul n, deși nu au fost prevăzute în exercițiul SPA/PPB pentru anul în cauză

~~8.2.4. Alte cheltuieli administrative incluse în suma de referință (XX 01 04/05 – Cheltuieli de gestiune administrativă)~~

milioane de euro (cu 3 zecimale)

Linia bugetară (numărul și titlul)	Anul n	Anul n+1	Anul n+2	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5 și ulteri or	TOTA L
1. Asistență tehnică și administrativă (inclusiv costurile de personal aferente)							
Agențiile executive ⁵¹							
Altă asistență tehnică și administrativă							
- intra muros							
- extra muros							
Total asistență tehnică și administrativă							

⁵¹ Este necesar să se menționeze fișa financiară legislativă care se referă în mod specific la agenția/agențiile executivă(e) în cauză.

8.2.5. Costul resurselor umane și costuri conexe neincluse în suma de referință

milioane de euro (cu 3 zecimale)

Tipul de resurse umane	Anul n	Anul n+1	Anul n+2	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5 și ulterior
Funcționari și personal temporar (XX 01 01)						
Personal finanțat conform articolului XX 01 02 (personal auxiliar, END, agenți contractuali, etc.) (indicați linia bugetară)						
Costul total al resurselor umane și costuri conexe (care NU sunt incluse în suma de referință)						

Calcul – Funcționari și agenți temporari

A se raporta la punctul 8.2.1, dacă este cazul.

Calcul – Personal finanțat în temeiul articolului XX 01 02

A se raporta la punctul 8.2.1, dacă este cazul.

8.2.6. Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință

milioane de euro (cu 3 zecimale)

	Anul n	Anul n+1	Anul n+2	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5 și ulter ior	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Misiuni							
XX 01 02 11 02 – Reuniuni și conferințe							
XX 01 02 11 03 - Comitete ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Studii și consultări							
XX 01 02 11 05 – Sisteme de informații							
2. Totalul celorlalte cheltuieli de gestiune (XX 01 02 11)							
3. Alte cheltuieli de natură administrativă (a se preciza, indicând linia bugetară)							
Total cheltuieli administrative, altele decât cele pentru resurse umane și costuri conexe (care NU sunt incluse în suma de referință)							

Calcul - Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință

⁵² Precizați tipul comitetului, precum și grupul de care aparține.